

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Vuitè període

Sèrie C - Número 904

Dimarts, 20 de juliol de 2010

Comissió sobre les Polítiques de Joventut

PRESIDÈNCIA DE LA I. SRA. LAIA ORTIZ CASTELLVÍ

Sessió núm. 23

S U M A R I

Sessió informativa

sobre les Polítiques de Joventut amb el president de l'Agència Catalana de la Joventut sobre el grau d'assoliment dels objectius establerts pel Govern amb relació a l'actuació de l'agència (tram. 359-00028/08) p. 3

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

SESSIÓ NÚM. 23

La sessió s'obre a un quart de cinc de la tarda i un minut. Presideix la Sra. Ortiz Castellví, acompanyada del vicepresident, Sr. López i Rueda. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Domínguez García.

Hi són presents les diputades i els diputats Sra. Laïlla i Jou, pel G. P. de Convergència i Unió; Sra. Capdevila Tatché i Sra. Ferrer Valls, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Aragonès i Garcia i Sra. Llansana Rosich, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sra. García i Rodríguez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya.

També hi són presents els membres de la comissió Sr. Gerard-Martí Figueras i Albà, Sr. Javier López Fernández, Sr. Iban Rabasa i Benavent i Sra. Janet Sanz Cid.

Assisteixen a aquesta sessió el president de l'Agència Catalana de la Joventut, Sr. Eugeni Villalbí i Godes, acompanyat del director general de l'Agència Catalana de la Joventut, Sr. Julià Fernández i Olivares; la representant de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, Sra. Anna Seijas Vila, i la representant de Joves d'Esquerra Unida i Alternativa, Sra. Lorena Vicioso Adrià.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Sessió informativa de la Comissió sobre les Polítiques de Joventut amb el president de l'Agència Catalana de la Joventut sobre el grau d'assoliment dels objectius establerts pel Govern amb relació a l'actuació de l'agència (tram. 359-00028/08). Mesa de la Comissió sobre les Polítiques de Joventut. Sessió informativa.

La presidenta

Bé. Bona tarda, senyores diputades, senyors diputats i altres membres especialistes de la Comissió de Joventut.

Sessió informativa

sobre les Polítiques de Joventut amb el president de l'Agència Catalana de la Joventut sobre el grau d'assoliment dels objectius establerts pel Govern amb relació a l'actuació de l'agència (tram. 359-00028/08)

En primer lloc, avui hi ha un únic punt de l'ordre del dia, que és la compareixença del senyor Eugeni Villalbí i el senyor Julià Fernández per presentar el balanç de l'Agència Catalana de Joventut.

Primer, donar-los la benvinguda a la Comissió de Joventut, a la que és l'última Comissió de Joventut d'aquest període de sessions, i directament donar-los la paraula.

En primer lloc, donarem la paraula al senyor Eugeni Villalbí, i, bé..., que es distribueixin el temps tots dos per un temps aproximat d'uns quaranta minuts. Té la paraula.

El president de l'Agència Catalana de la Joventut
(Sr. Eugeni Villalbí i Godes)

Bona tarda, presidenta. Diputats, diputades, representants d'entitats juvenils, companys de la Secretaria Ge-

neral de Joventut i de l'Agència Catalana de Joventut, ens distribuïrem el temps, el director general de l'Agència Catalana de Joventut i jo mateix, en un plantejament diferent en l'àmbit de concreció d'allò que exposarem. En el meu primer àmbit, més segurament també de repàs; com bé saben, aquesta segurament serà l'última compareixença abans de finalitzar el mandat, i, per tant, també em veig amb una certa obligació de fer un cert balanç.

També a l'última compareixença van haver-hi diputats i diputades que van remarcar la necessitat que les compareixences en aquesta comissió també remarquessin una certa acció política per part del Govern, i intentarem ressaltar això, en alguns casos emmarcat, en la mesura del possible, en actuacions que també fan referència a l'agència i, per tant, a l'informe de l'any passat, i la resta de coses, donant una imatge o una visió segurament més global d'aquests quatre anys.

Posteriorment passaré la paraula al director general de l'Agència Catalana de Joventut, amb qui farem un detall més aviat a nivell tècnic i intern de l'agència i en actuacions molt més concretes dins de les diferents unitats i àrees de l'Agència Catalana de Joventut, com és la Xarxa d'Albergs, com és el carnet jove, com és l'Àrea de Programes i finalment també és l'Observatori Català de la Joventut.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Fent una mica de balanç del mandat i actuacions en l'àmbit..., d'actuacions de projectes de la Secretaria de Joventut i de l'Agència Catalana de Joventut, ressaltar en certa manera uns certs canvis que s'han produït a la societat catalana en l'àmbit juvenil. Aquests dies estem fent balanç i repassant les noves realitats juvenils per entendre també el perquè de quines prioritats han sigut les del Govern durant aquests quatre anys en l'àmbit de polítiques de joventut. I ens basem en una informació i en uns fons de dades i de coneixement que com a diputats i diputades els vam fer arribar, no recordo si va ser a l'anterior compareixença o fa dues compareixences, que és el sistema d'indicadors; un sistema d'indicadors que, si ho recorden –i no m'hi estendré–, es basa en un total de trenta-dues fonts d'estadística oficial d'àmbit europeu, estatal i català i nacional, per tant, i amb un total de cent vuit o cent set indicadors –ara ho dic de memòria, no me'n recordo; cent set o cent vuit, no ve d'un indicador.

Els principals canvis durant estos anys els trobem en l'àmbit..., per exemple, en l'àmbit d'immigració. Catalunya ha experimentat un canvi poblacional molt important a nivell global que situa una mitjana d'immigració entre el 15, el 17 per cent i que en l'àmbit d'immigració juvenil situa una taxa d'immigració al voltant d'un 27 per cent. Per tant, podríem dir que un de cada quatre joves a Catalunya és d'origen estranger. I això ha significat un canvi important en l'àmbit i en l'aspecte juvenil del nostre país. Ens situa exactament a deu punts per sobre de la mitjana d'immigració a nivell català i set punts per sobre de la mitjana d'immigració juvenil o de població jove estrangera a nivell estatal.

Per tant, tenim un percentatge de joves immigrants important que, fruit d'alguns conflictes o situacions que alguns intenten ressaltar perquè és fora del normal per intentar dividir la convivència, s'ha integrat en gran mesura amb èxit i que ens ha transformat la realitat juvenil del nostre país, fins al punt, doncs, que el 80 per cent de creixement poblacional experimentat en els últims quinze anys és fruit de la immigració i rejuveneix, per tant, un gruix important de la població juvenil i de la població en general de diferents comarques del nostre país.

Tot i que, si comparem les dades de població jove respecte a l'any 1981, veiem que l'índex de població, la taxa de població jove al nostre país, tot i aquest augment d'immigració, tot i aquesta taxa d'un de cada quatre, un jove de cada quatre, un jove és d'origen estranger, doncs veiem que el percentatge de població jove al nostre país ha baixat, ha baixat respecte a l'any 1981 d'una taxa del 22,6 per cent a una taxa del 18,1 per cent. I, per tant, tot i l'afluència de nous ciutadans i ciutadanes, tot i l'efecte positiu de rejuveniment de moltes comarques, hem vist com, tot i la nova immigració, tot i els nous ciutadans, continuem tenint un problema quant a quantitat de percentatge de població jove al nostre país.

Per la immigració, per tant, hi ha hagut un canvi poblacional, un rejuveniment en determinades comarques, i sobretot també ha comportat, com veurem després, un canvi en les realitats d'origen cultural de la joventut del nostre país. Al qual hem d'incloure un altre element, un altre canvi, com poden ser les noves tecnologies. Fa relativament poc sortien estudis d'anàlisi de com els joves es relacionen, i si alguns de vosaltres teniu contacte amb tècnics de joventut o amb regidors o regidores de joventut de molts municipis, sabreu la importància de l'aparició de les tecnologies d'informació i coneixement –les TIC–, de com ha comportat un canvi de relació entre les polítiques d'àmbit local, les polítiques més properes als ciutadans i la manera d'interlocutar amb els joves. Ha canviat allò que són els espais relacionals, ha canviat allò que és aconseguir el coneixement, xarxes socials, la participació dels joves en tot projecte municipal i ha obligat a canviar també els models de participació i d'interlocució amb els joves a molts municipis.

Aquí hi hauríem de sumar també una aparició de nous models familiars que fa més polièdrica, encara més, la realitat juvenil, amb una clara davallada de la nupcialitat, fills i filles amb dones no casades, és a dir, els models dels nuclis familiars..., hi ha hagut un canvi importantíssim que ens recull aquest sistema d'indicadors durant aquests deu últims anys.

I un element segurament més destacable, junt amb la baixada de percentatge de població jove, és l'allargament i la diversificació no només de la població juvenil, sinó dels seus processos d'emancipació. Tenim uns processos d'emancipació amb una taxa d'emancipació com mai havíem tingut, almenys fins a la irrupció de la situació de crisi com la que estem vivint ara mateix. Però sí que és veritat que els processos d'emancipació s'han allargat molt més, els joves han d'invertir molt més en el seu procés de formació, i les seves dificultats posteriors d'inserir-se en el mercat laboral augmenten. I, per tant, les dificultats d'emancipació i els proces-

sos d'emancipació, que, si ho recorden, van ser una de les principals conclusions de l'enquesta de joventut de l'any 2007, ens donen una realitat juvenil polièdrica, diferent, complexa a l'hora de treballar.

Aquesta realitat polièdrica és el que hem volgut afrontar des de la Secretaria de Joventut en aquest balanç i en aquest treball durant aquests quatre anys de govern. Un treball des d'un departament diferent de la legislatura anterior, com bé saben, motiu de polèmica també fins i tot a l'inici d'aquesta legislatura, però amb una voluntat de treballar en el que creiem que ha de ser l'espai de treball d'unes polítiques progressistes, que són el dret de ciutadania, la igualtat d'oportunitats dels i les ciutadanes, i és el que s'ha intentat fer des del Departament d'Acció Social i Ciutadania bastint una àrea de ciutadania àmplia amb unes polítiques transversals fortes que guanyin pes i guanyin espai en les polítiques del Govern.

I és això el que hem intentat fer a partir d'aquests quatre anys de feina, bàsicament combinant la gestió dels problemes dels i les joves amb programes, amb actuacions que donin resposta a aquests problemes d'emancipació i a aquest procés d'emancipació, que, com deia, s'ha diversificat i s'ha allargat en l'àmbit de la realitat juvenil del nostre país. I al mateix temps amb una voluntat clara no només de gestió del dia a dia, sinó amb una voluntat clara d'estratègia, amb una voluntat clara de planificació, amb una voluntat clara, com saben, en tots aquells elements cabdals i que van més enllà d'una legislatura d'aconseguir el consens, perquè creiem que amb consens, amb planificació i amb estratègia som capaços de construir unes polítiques de joventut més centrals al país i al Govern, i som capaços de construir unes polítiques de joventut molt més fortes.

Aquests dos elements de planificació, aquests dos elements de consens, aquests dos elements de bastir una estratègia més enllà del període de mandat del Govern del 2007..., del 2006 al 2010 són la llei de polítiques de joventut –que diria que demà hi ha Comissió de Benestar i Immigració per sotmetre a aprovació el projecte de llei– i posteriorment el Pla Nacional de Joventut de Catalunya 2010-2020, que, com bé saben, l'hem bastit d'un llarg procés.

Començant pel mateix pla, podríem esmentar que el treball ha sigut rigorós, un treball amb una avaluació fins a on ha sigut possible –ja saben que n'hem parlat en altres compareixences, atès que no disposava de previsió de ser avaluat– i del qual, doncs, per exemple, han sortit elements positius, com aquest sistema d'indicadors, el Sijove, que fa un moment d'una manera molt ràpida i segurament excessivament sintètica m'ha permès detallar alguns elements de canvi que ha experimentat la població jove durant aquests últims anys al nostre país. La voluntat de donar l'oportunitat d'escoltar, de parlar –de què en alguns moments hem parlat i també generat debat en aquesta comissió– del dret a decidir dels joves sobre el futur de les polítiques de joventut ens ha permès obrir un procés de consulta i un procés d'avaluació, com he dit abans, un procés de consulta amb més de 650 tallers arreu del territori que ens ha permès donar veu a més de deu mil joves i recollir un total de 42.000 apor-

tacions al que hauria de ser el document que ens doni i basteixi l'escenari de polítiques de joventut dels propers anys.

Un document que vostès saben que es va donar per tancat en el procés de consulta i recollida de propostes al febrer al Kursaal a la ciutat de Manresa, que durant dos mesos va haver-hi un procés intern de processament de totes les peticions, totes les aportacions dels joves a través d'aquestes 42.000 aportacions, que a partir del mes d'abril-maig ens ha permès obrir un procés ampli, llarg, extens i intens dins del Govern de la Generalitat i amb els diferents agents del consell rector –justament en ordre invers, sense acord del consell rector no es portava res a treball a les diferents comissions interdepartamentals que hem celebrat a nivell de govern. Es va arribar a un consens amb el consell rector. Es va arribar a un consens amb cadascun dels departaments de la Generalitat, ja que, com bé saben, aquest pla creiem que no hauria de sortir, com va sortir l'anterior, sense un sistema d'avaluació, sense un sistema de seguiment i, sobretot, llançant un missatge clar també a la ciutadania que ens marquem uns objectius. No planifiquem a deu anys per fer una passa endavant, per xutar la pilota endavant i intentar passar les responsabilitats a futures legislatures, sinó justament per la voluntat d'estratègia, no de tàctica, de planificació, no d'improvisació. I, per tant, el que volem és llançar un conjunt que de moment són un total de vint-i-dos indicadors, vint-i-dos objectius que el Govern, que el Consell Nacional de la Joventut i que les entitats municipalistes ens comprometem a treballar per assolir de cara a l'any 2020.

L'altre element és la llei de polítiques de joventut, una llei que –no m'hi allargaré– ha tingut un procés llarg d'elaboració, no només dins del Govern, sinó també en els moments fins i tot que no hi havia llei, i que... –no m'hi allargaré perquè demà tenen comissió i l'han pogut discutir diferents ponències aquí, al Parlament, per tant, per intentar estalviar temps, doncs no m'hi allargaré. Però sí que els trasllado, doncs, la voluntat que tant de bo demà pugui ser aprovada i puguem veure, doncs, que comença a caminar amb tot allò que comporta, en el seu desplegament, de registre, de mapa d'equipaments, de Xarxa Nacional d'Emancipació, de regulació del sector de professionals –un conjunt fruit d'un cens que s'ha realitzat amb l'Associació Catalana de Professionals de Polítiques de Joventut de més de 1.200 professionals en polítiques de joventut.

Segurament això, si m'ho permeten, també seria conseqüència de l'esforç que tots els que estem ara al Govern i els que estàvem en aquell moment a l'oposició i els que estan ara a l'oposició i en aquell moment estaven al Govern, de l'esforç de responsabilitat i de consens –al qual espero que en aquest cas també siguem capaços d'arribar– al qual es va arribar l'any 2000. I l'ordenació i regulació de les polítiques de joventut durant aquests deu anys ens ha permès passar d'escassos 200 professionals en polítiques de joventut a més de 1.200 professionals en polítiques de joventut, amb aquest creixement de polítiques durant aquests deu anys, que després es podrà veure en l'àmbit de l'actuació i el que ha comportat sobretot en l'àmbit del suport al món local.

Una de les actuacions que hem començat a realitzar durant aquest mandat i que es derivaran de la llei és l'impuls de la Xarxa Nacional d'Emancipació Juvenil, una xarxa d'oficines, oficines joves, de caràcter comarcal que es desplegaran arreu del país. Un conjunt de seixanta-quatre oficines, quaranta de les quals de caràcter comarcal i la resta en ciutats de més de cinquanta mil habitants o en algunes ciutats de més de..., no recordo ara l'índex, però que la seva situació econòmica, doncs, faci interessant la seva obertura. És així com en un principi es recollia, i l'any 2015 ha de tindre una xarxa, doncs, desplegada arreu del territori, que permet bàsicament tres grans objectius. Actualitzar el decret i la normativa que fan referència a la Xarxa Catalana d'Informació Juvenil, modernitzar-la, posar-la al dia, adaptar-nos a aquells canvis que abans he dit que el sistema d'indicadors de joventut recollia, els canvis que ha experimentat la manera d'interactuar i d'informar-se i de relacionar-se la gent jove. Un desplegament que es fa per primera vegada a la història de polítiques, de recursos i de creació de llocs de treball per part dels recursos de polítiques de joventut. Dit d'una altra manera, si els ajuntaments, un cop desplegada la xarxa d'oficines joves, deixessin de fer polítiques de joventut, hi hauria una xarxa de serveis i de recursos adreçats a la gent jove; cosa que a inici de la legislatura, doncs, no es podia afirmar, bàsicament qui arrossegava la motxilla de polítiques de joventut eren exclusivament els municipis, i el que estem fent el Govern de Catalunya és posar-nos al seu costat i desenvolupar-ho, això sí, coordinadament i amb un conveni conjunt consells comarcals i ajuntaments sempre –no obrirem cap oficina i no n'hem obert cap si no hi ha un acord amb les tres institucions. I, finalment, buscar amb això una proximitat i una coordinació, com deia, interinstitucional arreu del país.

Actualment n'hi han deu –diria que estan en aquesta diapositiva que els estem mostrant–, n'hi ha un conjunt de deu en funcionament i hi ha una previsió d'obertura d'aquestes sis oficines més durant el període d'aquest any 2010 per continuar el desplegament.

I com podran observar, doncs, a totes les demarcacions de Catalunya n'hi hauran d'existents. Ressaltarlos que mirant la diapositiva hi ha un error: en fa falta una més, que és l'oficina que s'obrirà a la ciutat de Vic, a la comarca d'Osona.

Una altra mesura desenvolupada per fer front també a la difícil situació i al procés d'emancipació de la gent jove ha sigut l'Acord de mesures per a l'ocupació juvenil, un acord del qual també hem parlat en diferents ocasions, consensuat, treballat amb tots els agents, amb un pressupost de més de 200.000 euros; un conjunt de seixanta-vuit mesures en l'esfera educativa, laboral, de transició del món educatiu al laboral, la incidència en l'àmbit de formació, en l'àmbit d'emprenedoria i amb una voluntat no només conjuntural de la situació de crisi, sinó amb una voluntat més estructural. No m'hi referiré més, ja n'hem parlat en altres comissions i m'agradaria entrar en qüestions que fins a dia d'avui segurament no els he traslladat.

Xarxa de Borses d'Habitatge. Hi han elements significatius de canvi durant aquest procés d'aquest mandat,

un canvi d'inici, d'entrada ja amb la inversió que la Secretaria General de Joventut ja ha fet. D'entrada, s'ha doblat el pressupost dedicat a la Xarxa de Borses d'Habitatge, s'ha arribat a 1 milió d'euros aproximadament d'inversió anual en la Xarxa de Borses d'Habitatge Jove. Hem passat de les deu oficines de borses joves d'habitatge existents l'any 2003 a un conjunt de cinquanta-vuit en funcionament, i la previsió aquest any 2010, de cobertura a totes les comarques, i, per tant, el cent per cent de població jove, una oficina de..., amb una borsa d'habitatge jove al seu abast.

Algunes demarcacions en les quals, doncs, recentment hem pogut fer algunes conferències territorials –i dispo de les dades ara aquí, és fàcil de recordar– serien, per exemple, el cas de Terres de l'Ebre, que ha passat de zero borses d'habitatge jove a tindre el cent per cent del territori cobert, o la demarcació de Tarragona, que ha passat de dues borses d'àmbit local a una cobertura total entre borses d'habitatge d'àmbit comarcal i local.

Dades del que ha comportat això? Doncs una mitjana de 9,8 joves, 10 joves de mitjana emancipats diàriament amb un total de 5,5 - 6 pisos contractats diàriament i una mitjana de reducció del preu d'un 37 per cent respecte al preu mitjà del lloguer lliure. Això són dades referents a l'any 2008. Estem parlant de l'últim any en què podríem considerar que hi havia una situació de creixement i en què fins i tot la taxa d'emancipació juvenil va ser una situació positiva.

Més elements en l'àmbit polític, tal com es demanava, i ressaltava abans que un dels canvis més importants del Pla nacional de joventut ha sigut el suport i la implicació, el canvi municipalista que ha fet el Govern de Catalunya en l'àmbit de polítiques de joventut. No estic dient que abans no ho fos, però hem fet un canvi importantíssim en l'àmbit municipalista i hem arribat a una cobertura de conveni amb totes les comarques de Catalunya –tots els consells comarcals tenen conveni signat amb la Generalitat, amb la Secretaria General de Joventut–, i hem arribat a un canvi importantíssim en l'àmbit dels plans locals de joventut. Disposem actualment, amb el suport del territori, d'un conjunt de 680 –la previsió per a aquest any 2010– plans locals de joventut; estem a l'any 2009 amb 619. La previsió, el tancament i el procés d'avaluació que s'està realitzant o s'ha realitzat fa relativament poc en la convocatòria de subvencions als ajuntaments de 680 municipis..., que crec que el canvi substancial amb els 222 de l'any 2003 o els 500 de l'any 2004.

Això significa, lògicament, un acompanyament en l'augment d'inversions que la Secretaria General de Joventut ha fet al món local. No només el món local ha fet una bona feina, sinó que la secretaria el que ha procurat és dotar de recursos els municipis amb un creixement l'any 2007 d'un 33 per cent dels recursos i inversions, i s'ha passat d'1 milió i mig a 2 milions d'euros anuals, o l'escenari de creixement més important als consells comarcals d'un 10 per cent en els convenis de l'any 2009.

A part d'altres millores de tramitació i el canvi en tots els criteris d'adjudicació de recursos al món local de subvencions anuals a convenis o subvencions de caràcter biennal, i s'ha garantit més recursos per a la contrac-

tació dels tècnics i professionals i per al desplegament dels projectes.

En total podem dir que hi ha hagut una inversió al món local de 24 milions d'euros –s'han finançat 2.361 projectes en l'àmbit local, un 42 per cent més que en la legislatura anterior– i una inversió durant la legislatura de 8 milions d'euros que ha servit per finançar jo crec també un dels canvis que els joves podran percebre més en el seu dia a dia, ja que ha sigut l'aparició o remodelació de 342 nous equipaments en l'àmbit juvenil al nostre país. Per posar algun exemple, també aprofitant que aquí tenim avui gent de les Terres de l'Ebre. L'any 2003 a les Terres de l'Ebre hi havien dos equipaments juvenils; el període de legislatura 2003-2006 va significar un creixement de cinc equipaments juvenils, el període de legislatura actual ha significat un creixement de vint-i-tres equipaments juvenils amb diferents característiques.

Per tant, el global de consells comarcals, de recursos destinats als municipis, d'ajuntaments, ha significat una inversió de 45 milions d'euros de suport de la Secretaria General de Joventut al món local.

Per una altra banda, el suport a entitats juvenils –i parlant d'acció política– jo crec que es demostra no només amb el discurs, sinó amb la voluntat i l'acció, i, per tant, també als pressupostos hi ha allò que pressupostem cada any. Doncs, tot i les sis retallades pressupostàries que hem hagut de suportar, fruit de la difícil situació econòmica dins d'aquesta legislatura, hem pogut mantenir una inversió i suport a les entitats juvenils amb una inversió jo crec que important en l'àmbit del suport econòmic al teixit associatiu juvenil: aquests 45 milions d'euros de suport al teixit associatiu amb un finançament de 1.957 projectes i al voltant de gairebé 120 equipaments no d'ajuntaments, sinó d'entitats, per tant, als 342 equipaments d'ajuntaments s'hi haurien de sumar aquests 119 equipaments de les entitats juvenils.

Hi ha hagut un increment del pressupost, en la mesura que ha sigut possible i fins que no hem arribat a aquestes retallades dràstiques a causa de la situació de crisi, d'un 27 per cent dels recursos del Consell Nacional de Joventut, cosa que ha permès un fet important com és l'existència..., o el que jo dic a vegades, que el Consell Nacional de Joventut surti de la plaça Cardona... És a dir, ja sabem que ja hi era, fora de la plaça Cardona, però hem volgut fer un projecte, que ens hem cregut des de la secretaria, d'existència de recursos humans i tècnics arreu del territori, i fruit d'aquest ha significat, doncs –fruit d'aquest increment de recursos i, per tant, d'aquest increment de tècnics al territori–, doblar durant el període, fruit de la bona tasca del Consell Nacional de Joventut, l'existència de consells locals de joventut, entre els quals, doncs, el Consell Local de Joventut de Lleida, el de Blanes, el de Figueres, la reactivació del Consell Local de Joventut de Tortosa, entre altres.

El creixement i el manteniment de subvencions en l'àmbit juvenil, i sobretot el que crec que és important –i també llançar-los un missatge–, que el conveni interdepartamental de cinc conselleries del Govern amb cinc grans entitats del món del lleure doncs ha sigut vigent durant tres anys, i hi ha el compromís del Govern de prorrogar-lo, perquè així els convenis ho permetien, per

intentar que la crisi afecti el mínim aquestes entitats. I, per tant, si s'acaba produint aquest acord de govern, que hi ha la voluntat del Govern que així es realitzi, doncs durant aquests quatre anys ens haurà permès una inversió de més de 21 milions i mig d'euros de suport a les entitats d'educació en el lleure.

Per tant, jo crec que l'actuació... A l'altra compareixença em demanaven acció de govern, doncs, bé, l'acció de govern és l'impuls de borses d'habitatge, l'impuls d'acords de mesures d'ocupació juvenil, és el desplegament d'una xarxa nacional d'emancipació juvenil, és la creació de diferents llocs de treball, és el manteniment, tot i les sis retallades, d'aquestes subvencions, tant als ajuntaments, que fan necessaris..., perquè els ajuntaments en molts casos han hagut de retallar pressupostos. I, per tant, fruit del manteniment i la decisió de la Secretaria General de Joventut podem aguantar uns certs recursos en les àrees de joventut del món local, que, com saben, també estan passant situacions difícils, i finalment també el suport incondicional a aquest teixit associatiu que és element identificatiu i fortlesa de les polítiques de joventut del nostre país.

Finalment, però, també hem fet feina fora de casa nostra. Saben que l'article 142 de l'Estatut ens dona i ens dota al Govern de Catalunya també de representativitat en l'àmbit internacional en aquells elements en què, doncs, tenim la competència exclusiva en polítiques de joventut i, per tant, hem buscat aliances exteriors i hem buscat teixir complicitats amb l'exterior.

En aquest cas, i en la diapositiva que tenen, són organitzacions amb les quals fruit d'aquest treball, d'aquesta interrelació, la Secretaria General de Joventut ha signat acords: l'IAVE –Oficina Internacional del Voluntariat Juvenil–, amb UNESCO signarem aviat un conveni en el marc de l'Any internacional de la Joventut, i amb el PNUD, que ens ha permès desenvolupar les beques per a joves d'aquelles cinc beques d'Art Gold dins del programa del PNUD, que permet entrar cinc joves catalans en el marc de cooperació dins dels organismes de Nacions Unides.

I fruit dels treballs bilaterals, doncs, a part de mantenir convenis existents, com el del Marroc i els quatre motors, i el manteniment també dels convenis o els protocols que ens han permès millorar actuacions d'intercanvi de xarxes d'informació i allotjament de joves en l'àmbit del conveni signat amb el Govern d'Andorra, doncs hi han hagut per primera vegada, a part de l'establiment de relacions, convenis signats amb el Govern del Quebec, amb el Govern de l'Uruguai, sobretot en l'àmbit de sexualitat i salut juvenil. I, finalment, doncs, amb el Govern de Flandes, la qual cosa no només ens ha permès signar un conveni, mantenir un intercanvi a nivell associatiu, a nivell tècnic i també d'alt nivell a nivell institucional, sinó que també ens ha permès poder estar presents en la Convenció europea de polítiques de joventut, que, com bé saben, atès que la presidència de la Unió Europea la té el Govern belga i qui ocupa en aquest moment la presidència de joventut dins el Govern belga és el Ministeri de Joventut del Govern flamenc, doncs, ens ha permès ser-hi com un país més en igualtat d'oportunitats.

Més enllà d'això, la feina a nivell internacional s'ha fet, a part d'acollir altres delegacions, doncs, amb el Govern de Palestina, amb el Govern del Paraguai, amb el Govern de Grècia, amb el Govern de Portugal, amb el Govern de l'Argentina, d'Escòcia o de Panamà.

Jo finalitzaria aquí la meua intervenció. Crec que hem traslladat actuacions a nivell econòmic, a nivell polític, planificació a llarg termini, planificació i programes a curt termini, respostes als joves en un moment de crisi, planificació a nivell institucional a més llarg termini.

I sí que voldria remarcar que, sense oblidar la gestió del dia a dia –però entenem que la política és molt més que la gestió del dia a dia–, el que hem volgut és bastir uns acords amb els quals, com bé saben, com a mínim en el marc del Pla nacional de joventut amb vostès, amb els diputats i diputades, els partits que representen encara ens queda un últim pas per treballar i mirar d'arribar a un acord conjunt amb un document, com ja els deia, d'esborrany del pla nacional. Ja estan en l'esborrany tant les fites com els objectius com el document en l'àmbit discursiu, operatiu i estratègic. Doncs, per tant, començar a negociar per arribar a un acord; per tant, bastir un acord que, més enllà de les conjuntures electorals, ens permeti continuar treballant amb un únic full de ruta en polítiques de joventut. I crec que seria un gest de responsabilitat, atesa la difícil situació que estem passant a nivell pressupostari, però també la difícil situació que els joves estan passant en el seu dia a dia, i, per tant, necessiten unes polítiques de joventut fortes. Doncs ens permet tot allò que estem deixant, com és la llei, amb derivada de la Xarxa Nacional d'Emancipació, amb el registre d'equipaments, amb el mapa de desplegament d'aquests equipaments, amb l'àmbit de regulació del sector de professionals de polítiques de joventut, etcètera. Que tot això és feina que no realitzarà aquest Govern, sinó que realitzarà el Govern que entri, fruit dels resultats electorals i dels pactes o no-pactes que hi puguin haver a *posteriori* de la següent convocatòria electoral.

Per part meua res més. Els traslladaria..., li passaria la paraula al director general de l'Agència Catalana de Joventut... Ho passes tu o ho passo jo?

La presidenta

Bé, gràcies. Doncs, ara té la paraula en Julià Fernández, director de l'Agència Catalana de Joventut.

El director general de l'Agència Catalana de la Joventut (Sr. Julià Fernández i Olivares)

Moltes gràcies. Bona tarda a tots i a totes. En primer lloc, com deia el secretari, l'Agència Catalana de la Joventut gestiona diferents àrees: Xarxa Nacional d'Albergs Socials de Catalunya, carnet jove, programes d'emancipació i participació, i Observatori Català de la Joventut.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Aquestes àrees... Hi ha a l'agència 283,98 treballadors i treballadores –no és que hi hagi una persona que sigui «98», sinó que és la mitjana de treballadors anual. La nostra plantilla varia molt durant l'any. Poden veure que hi ha un pic durant aquesta època d'ara, actualment, que és 301 treballadors, que és quan tenim més persones treballant a la xarxa d'albergs perquè és quan hi ha màxima ocupació, i arriba a un mínim el mes de novembre, en què tenim 267 persones. La mitjana és 283,98, mitjana que és igual a la de l'any passat, que eren 283,69 treballadors..., la mitjana d'edat i altres dades de com està repartit per sexes a la nostra plantilla.

Entrant directament a la Xarxa Nacional d'Albergs Socials de Catalunya, enguany..., l'any 2009 hem tingut 888.472 pernотacions. Això ha estat un decrement de gairebé 9.000 pernотacions respecte a l'any 2008, una cosa..., una situació lògica en el moment que ens trobem de crisi, que hi ha gent que deixa d'anar als albergs com a oci. Disposem de 45 albergs, 20 de propis i 25 que són adherits; això són 6.215 llits, 19.227 reserves. En els nostres albergs de gestió pròpia hem tingut 185.000 usuaris que han generat 423.000 pernотacions i hem servit 1.119.000 àpats en els nostres albergs de gestió pròpia.

Aquestes dades es reparteixen de la següent manera per orígens del país: el 74,14 per cent és gent de Barcelona; el 10,73, de Girona; el 6,75, de Lleida, i el 8,38, de Tarragona i les Terres de l'Ebre. I el 85 per cent dels usuaris són catalans i la resta són de fora de Catalunya, que representen un 15 per cent.

Durant aquest any 2009 hem fet una aposta i un treball orientat a la qualitat: hem elaborat un manual de processos dels albergs per protocolitzar i homogeneïtzar la manera d'actuar; hem elaborat una guia de pràctiques correctes d'higiene per als albergs, no només per als albergs propis, sinó que també serà adoptada per albergs privats i també per cases de colònies i altres instal·lacions juvenils –això ho hem fet conjuntament amb l'Agència Catalana de Protecció de la Salut–; un pla integral de coordinació de les compres i de la gestió de magatzems per tal d'optimitzar totes les compres i que aquesta despesa sigui el més eficient possible; hem elaborat un sistema integral de seguretat, i hem revisat els plans d'autoprotecció dels albergs, que ja existien, però calia actualitzar-los fins a dia d'avui.

Als albergs, com tots saben, tenim diferents programes i des que nosaltres gestionem aquesta àrea hem apostat per incrementar els programes socials. Tenen aquí l'evolució del «Vacances en família», que és un programa destinat a famílies que tenen fills i filles a càrrec de zero a tres anys. Hem incrementat de les 2.216 famílies que van participar l'any 2008 a les 4.275. Aquest pla es va iniciar l'any 2005 amb 593 famílies.

Un altre programa que fa quinze anys que duem a terme a la xarxa d'albergs és «L'estiu és teu», programa amb què desenvolupem colònies d'estiu amb diferents continguts durant les vacances d'estiu. I l'any passat vam fer un increment significatiu de participants i vam passar de 8.184 participants a 9.339. Durant aquesta legislatura en aquest programa hem incorporat, per primera vegada, beques i reduccions del 10 per cent del

preu a les famílies nombroses, a les monoparentals i a les famílies d'acollida. Per tant, per primera vegada aquestes famílies tenen aquesta reducció en el preu, i poden veure que l'any 2009 vam realitzar 155 torns de set a catorze dies de durada i que aquests torns es van dur a terme en vint-i-cinc albergs. El 66 per cent, dues terceres parts, de les estades que realitzem tenen continguts idiomàtics, tant les d'idiomes com les combinades. Poden veure que les següents que més es realitzen són les multiesportives.

A banda d'aquests programes, a la xarxa d'albergs també tenim escoles que vénen a fer els seves estades de colònies durant el curs. Durant l'any 2009 vam passar de 242 escoles en el programa «Una eina per a l'escola» a 341, de 37 a l'«Escola de neu» a 48, de 26 al «Descobreix Catalunya» a 20, i als camps d'aprenentatge de 71 a 92, i les «Escoles viatgeres» van seguir sent 8. Per tant, 509 escoles van fer ús dels albergs de la Generalitat, representa 24.714 alumnes, i això ha generat 39.914 pernотacions.

També l'any passat vam desenvolupar un nou programa, un programa per descobrir Catalunya i per fomentar el turisme natural utilitzant els albergs: és el programa «Més que albergs», que pretén que es puguin fer rutes amb bicicleta, a peu o a motor, entre els diferents albergs. Hem marcat diferents rutes pel territori amb la Unió Excursionista de Catalunya i la Federació de Cicloturisme de Catalunya i els centres BTT. Aquí ho poden veure, les rutes es poden descarregar al telèfon mòbil, *route maps*, i és un nou programa que hem engegat conjuntament amb el Departament d'Innovació, Universitats i Empresa, en concret amb l'Agència Catalana del Turisme.

Pel que fa a una altra àrea que gestionem, l'àrea del carnet jove, aquí tenen l'evolució dels titulars en els darrers anys, de l'any 2003 a l'any 2009. L'any 2009 el vam tancar amb 508.030 titulars del carnet jove, 8.000 titulars més que l'any 2008. Això vol dir que un de cada tres joves catalans és titular del carnet jove, i també que un de cada nou joves europeus que tenen el carnet jove és català. Per franges d'edat el 30 per cent dels joves que tenen el carnet jove estan entre vint-i-dos i vint-i-cinc anys, és la franja majoritària, seguida dels de vint-i-sis a vint-i-nou..., no, de divuit a vint-i-u i de vint-i-cinc a vint-i-nou. El 53 per cent dels titulars són noies i el 46 per cent són nois; l'índex de penetració en les diferents vegueries és..., la que més penetració té és la de les Terres de l'Ebre, amb un 37,45 per cent, i la que menys penetració té són les comarques de la Catalunya central.

Pel que fa als avantatges, durant l'any 2009 hem ofert 7.208 avantatges, més 701 que han estat avantatges temporals, per tant 7.900 avantatges oferts; això vol dir uns 900 avantatges més que l'any 2008.

També dins del carnet jove tenim una vessant que és el projecte «Connecta't», que és un projecte que promou la participació i la interrelació dels titulars en diferents àmbits; el que pretenem és acostar..., oferir oportunitats als joves en diferents espais professionals, com pot ser el disseny, com pot ser el món audiovisual, com pot ser la ràdio, la fotografia. I això ho fem amb convoca-

tòria de diferents beques: 52.656 titulars han participat en aquestes set convocatòries durant l'any 2009, 30.000 més que durant l'any 2008, cosa que fa que hàgim consolidat aquest espai més enllà del consum o els avantatges econòmics que ofereix el carnet jove. I a més a més, a dins del programa «Connecta't» també tenim el projecte «Carnet jove solidari», en què durant l'any 2008-2009 s'han destinat 100.000 euros a un projecte a Etiòpia de sanejament d'aigües i abastament d'aigua per a diferents poblacions.

Pel que fa al carnet jove europeu, també participem activament en l'European Youth Card Association. Som membres del consell d'administració i durant l'any 2009 vam presentar la nostra candidatura a ser membres de ple dret, candidatura que va ser vetada pel Govern espanyol durant l'última assemblea del carnet jove.

Passant a una altra unitat, l'Observatori Català de la Joventut, durant l'any 2009 hem presentat quatre estudis, quatre recerques –les tenen en el *powerpoint*. Em queden tres minuts i mig, per tant, aniré una mica més ràpid. I hem iniciat quatre recerques més, una sobre llengua i joves i una altra sobre cultura i joves, i l'anàlisi de l'enquesta de condicions de vida de les persones.

En l'àmbit de formació de l'Observatori Català de la Joventut hem elaborat un catàleg formatiu, el primer catàleg formatiu de durada anual –l'anterior va ser només d'un semestre–; hem elaborat un..., hem donat suport a iniciatives formatives específiques en matèries de joventut a altres agents i institucions; hem signat un conveni de col·laboració per fer la segona edició del màster interuniversitari joventut i societat a iniciativa de sis universitats públiques. Es va fer durant l'any 2009 el I Congrés internacional Joventut i Societat en el marc d'aquest màster interuniversitari, en què van participar tres-cents persones de diferents llocs del país i també de diferents països. I en l'àmbit de l'observatori, la part de suport metodològic el secretari de Joventut la comentava abans amb l'increment del suport als plans locals de joventut, que han arribat durant l'any 2009 a 619 plans.

Pel que fa a l'apartat de programes de joventut, en l'àmbit de l'emprenedoria durant l'any 2009 sis mil joves han rebut formació sobre el funcionament del mercat de treball al centre educatiu; en el taller d'habilitats emprenedores, que també fomenta l'espai emprenedor, que el fa la CPAC, s'han realitzat trenta-set xerrades, amb 925 assistents.

Pel que fa al projecte juvenil als centres i viviers d'empresa on fem assessorament, activitats formatives i treball en xarxa, hem fet trenta-dues activitats formatives en nou viviers d'empresa. Això ha arribat a cinc-cents emprenedors i emprenedores. I aquesta activitat s'incrementa un 28 per cent respecte al 2008, que va ser l'any en què ho vam iniciar.

Pel que fa a l'apartat de treball, a banda de l'Acord de mesures per a l'ocupació juvenil, a les oficines joves de treball, l'any 2009, 6.013 joves han accedit a aquests serveis. Això ha estat un 47,3 per cent més que l'any anterior, i passen de dos a sis amb la incorporació d'oficines joves; és a dir, tenim enguany sis oficines joves, l'any 2008 en teníem dues.

En l'àmbit de l'educació, en el Pack Aula Jove, que és el programa de xerrades que fem fora del currículum en els centres educatius, hi han participat 36.900 alumnes, que han realitzat 1.230 tallers i amb una oferta de vint-i-dos tallers diferents. Els tallers més utilitzats han estat el de trastorns alimentaris en un primer lloc, l'ús de pantalles, l'educació sexual i les drogues, en aquest ordre. A baix tenen vostès el nombre de tallers que s'han fet de cada tipologia.

En l'àmbit de cultura, en la Sala d'Art Jove, enguany la convocatòria ha rebut 197 projectes, és el 7 per cent més que l'edició anterior. Veuen que posa l'edició del 2010; és perquè durant l'any 2009 es presenten els projectes per ser exposats i elaborats durant l'any 2010. A més a més, la Sala d'Art Jove ha rebut durant aquest any 2010 el Premi Nacional a la Cultura Emergent, per tant, un reconeixement també a la feina feta en aquest àmbit d'art emergent i de facilitar l'accés a la creació a les persones joves.

En l'àmbit cultural també hem arribat a acords de col·laboració amb Arts Santa Mònica i Transports Metropolitans, amb l'Autoritat Metropolitana del Transport per tal de fer aquesta exposició o aquest model d'exposició de la Sala d'Art Jove al metro de Drassanes durant aquest any 2009 i treure aquesta convocatòria. S'ha fet com cada any la col·laboració amb el Sona 9 amb la dotació del Premi Joventut, que és el segon premi. S'ha donat suport al Premi Clic de Fotoperiodisme, a la Biennal d'Art Contemporani i a l'Experiència fotogràfica Internacional.

Pel que fa als assessoraments, tenim un servei d'assessoraments *online* en diferents àmbits: drogues, sexe i anticoncepció, trastorns alimentaris, educació, afectivitat, sida i habitatge. Hem tingut 1.362 consultes, les majoritàries en educació i formació.

Pel que fa a l'àmbit de la cooperació, com cada any al programa «Joves cooperants» hem pogut utilitzar deu projectes d'ONG per tal que deu joves que estaven a l'atur es poguessin inserir professionalment en aquest camp durant sis mesos fent aquesta feina en ONG que estan treballant al sud.

També, com deia el secretari, les beques del programa de Nacions Unides per a la cooperació, les beques Art Gold, que tenen una durada de dotze mesos i que permeten que cinc joves catalans puguin estar en organismes multilaterals.

En el vessant d'igualtat, el programa «Talla amb els mals rotllos». Enguany 6.978 joves han rebut formació, cinquanta-cinc xerrades de sensibilització al professorat i quaranta-quatre tallers realitzats.

I, per acabar, en l'apartat d'interculturalitat de la vessant de programes de joventut, durant l'any 2009 hem fet l'anàlisi de la realitat juvenil en l'estudi sobre joventut i immigració que vam elaborar; en polítiques d'acollida, hem fet actuacions sobre la Llei d'acollida que va aprovar al Parlament recentment; en polítiques d'igualtat i d'emancipació, el projecte pilot «Forma't i participa», dels setze als divuit anys, i en polítiques d'acomodació hem fet també seguiment dels diferents plans interdepartamentals del poble gitano. Hem fet que

aquesta vessant nova de la immigració sigui present al Pla nacional de joventut de Catalunya participant també en el documental de fills i filles de persones immigrades a Catalunya.

Disculpeu per la velocitat, però tenia un temps força curt. A disposar.

La presidenta

Bé. Moltíssimes gràcies per la compareixença al senyor Villalbí i al senyor Fernández i també per acotar-vos al temps aproximadament. També, saludar, des de la comissió, els membres de la secretaria i de l'agència que ens acompanyen avui. I ara és el torn dels grups parlamentaris.

En primer lloc, per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Gerard Figueras.

El president de la Joventut Nacionalista de Catalunya (Sr. Gerard-Martí Figueras i Albà)

Moltes gràcies. En primer lloc, doncs, sí que volem agrair la compareixença tant del secretari de Joventut com del director de l'agència. Entenem que en aquest balanç de legislatura o en aquesta darrera Comissió de Polítiques de Joventut és de justícia que puguem conèixer tota la feina que s'ha fet des de la secretaria, i que des dels grups també puguem fer-los arribar la nostra opinió.

És evident que des del Grup de Convergència i Unió valorem positivament bona part de la feina que s'ha fet. És evident que s'ha fet feina i una bona mostra, doncs, és tot el que vostès al llarg de la compareixença d'avui, però també de les altres compareixences..., que des de la secretaria i des de l'agència s'ha fet feina. I, per tant valorem l'esforç que en el seguit de polítiques que vostès avui han anomenat s'ha fet.

Positivament valorem especialment la creació de la mateixa agència, que, com saben, des d'aquest grup érem partidaris de tot el que fos simplificar la prestació de serveis a la gent jove d'aquest país. És un objectiu que compartíem i que seguim compartint avui; de fet, una agència que creiem que segueix sent plenament vigent.

També valorem positivament alguns dels avenços que s'han fet, com abans esmentava el senyor secretari de Joventut, aquest estudi emès a fons que ens permet conèixer l'estat de la gent jove d'aquest país i que s'està fent d'una forma molt més acurada.

També valorem l'esforç que s'ha estat fent, doncs, per tirar endavant aquest Pla nacional de joventut amb un seguit d'impactes que han permès que força gent jove d'aquest país hi participi, també fent-lo buscant el consens del qual ja va néixer el primer Pla nacional de joventut en els deu anys anteriors.

I per anomenar-ho així, de forma ràpida, tota la feina que s'ha fet en turisme, tota l'aportació amb la creació de nous plans de joventut, la remodelació d'equips, etcètera. I, per acabar, la Xarxa Nacional d'Emancipació, que ha comportat l'obertura d'algunes oficines comarcals de joventut, com ha esmentat. Per tant, és evident que hi ha una feina feta i que no podem,

doncs, tenir altre discurs que el de valorar-la i agrair-los que avui ens la vinguin a exposar.

D'altra banda, per això, també és cert que, malgrat aquesta feina, hi ha uns indicadors que evidentment traspassen o sobrepassen el que és la incidència que es pot tenir des de la secretaria i des de la mateixa agència i que no ens acaben de deixar del tot satisfets, no? Són indicadors, com ja dic, que no tenen necessàriament una vinculació estrictament amb la feina que es fa des de la secretaria, però sí, doncs, que denoten que encara hi ha força feina a fer en el camp de les polítiques de joventut en aquest país, no?

Si ens fixem en alguns indicadors, ens preocupa aquest elevat atur juvenil, que se situa al voltant del 40 per cent, i si bé en el seu dia, i crec que és aproximadament fa un any, es va signar aquest Acord de mesures per a l'ocupació juvenil, doncs veiem que costa canviar aquesta tendència entre els joves catalans que volen buscar feina.

En aquest sentit sí que voldríem conèixer quin és el capteniment o quina és la valoració que d'aquest pla d'ocupació juvenil es fa des de la Secretaria de Joventut, ja que en aquests 200 milions d'euros que s'hi van pressupostar..., sí que ens agradaria conèixer com valoren la incidència d'aquest acord de mesures.

També hi han altres qüestions que encara no hem pogut resoldre, com és la qüestió de les beques. Malgrat, diguem-ne, que tinguem com a Govern de Catalunya traspasada aquesta competència, seguim encara avui veient com és que no..., no és des del Govern de la Generalitat, doncs..., pot atorgar la major part de beques. També ens agradaria conèixer quina és l'opinió que se'n té des de la secretaria.

En la qüestió d'habitatge, i després s'hi referirà el meu company, hi ha encara un seguit d'indicadors que no ens fan estar satisfets, satisfets del tot. En aquest sentit, sí que els instem a seguir treballant. I malgrat això, doncs..., com deia, eh?, l'ocupació, temes de formació i especialitat en les beques, i hi podríem sumar qüestions de precarietat laboral o de fracàs escolar que ens preocupen i que ens agradaria que des de la secretaria s'hi pogués fer una incidència una mica més a fons.

La presidenta

Doncs ara li dono la paraula al senyor Iban Rabasa.

El president d'Unió de Joves (Sr. Iban Rabasa i Benavent)

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyor Villalbí; gràcies, senyor Fernández. Nosaltres, com ha comentat el company, òbviament per a ser crítics hem de reconèixer el treball fet, no? Està clar que s'han fet..., hi han hagut alguns canvis de comportament, alguns canvis d'enfocament en l'actuació de la secretaria i també de l'agència. Però, no obstant, creiem que quan es fa un balanç s'ha de parlar sobretot de resultats. I ens hem quedat bastant fascinats per la literatura que se'ns ha exposat. Estem parlant d'intencions, estratègies que s'haurien de desenvolupar, però mirant, tot i que hi ha programes que s'estan fent que abans no es feien, tot i que hi han hagut

trobades, tot i que hi han hagut avenços, constatem que la realitat no canvia. I, per tant, considerem fins a quin punt aquella reclamació que ha estat històrica nostra..., que és la de treballar perquè un govern de la Generalitat tingués una conselleria pròpiament de joventut i no que l'àrea de joventut fos part d'una conselleria sectorial, fins a quin punt amb aquesta estructura actual la transversalitat que creiem que ha de vehicular-se entorn d'altres polítiques públiques s'està aconseguint.

Per tant, segurament part de la vessant crítica que tindrà la meua exposició tindrà a veure amb el fet que segurament l'estructura de què ens estem dotant actualment no és prou robusta encara. I també creiem que la llei que demà, en principi, s'aprovarà en comissió hauria estat una gran oportunitat per a tirar un pas endavant. Suposo que es podrà constatar, un cop s'aprovi, quin serà el mecanisme de desplegament, però que quedí clar que nosaltres volíem fer aquestes delimitacions.

Si creiem que el balanç ha estat exageradament positiu i mancat d'autocrítica és perquè els resultats parlen per si mateixos. Per tant, nosaltres..., si vostès no volen fer el balanç, el podem fer nosaltres. Com deia el senyor Figueras, tenim un atur juvenil del 40 per cent. Això és gravíssim, això és un problema endèmic, estem parlant d'una catàstrofe, només cal mirar els números. Davant d'això vostès ens diuen que han fet trenta-dues activitats, que han acollit cinc-cents emprenedors i que han tramitat 6.013 consultes de joves a les oficines de treball joves..., que està bé, millor fer això que no fer absolutament res, però convindran amb nosaltres que realment és molt escàs, atesa la demanda patent que hi ha en el sector juvenil.

Així mateix, ens preocupen també les xifres de fracàs escolar. Estem parlant..., i tots els informes PISA i altres indicadors ens han manifestat que el fracàs escolar posa Catalunya a primer nivell mundial, o almenys a primer nivell de la cua d'Europa, i això és gravíssim. Això sobretot també unit al poc coneixement de llengües per part dels nostres joves. Creiem que és una qüestió també de futur que s'hauria de remarcar molt més del que està fent.

Tema de beques, crec que és un clam uníson aquí, que tots nosaltres demanem que d'una vegada per totes es compleixi aquesta demanda i, per tant, no cal incidir-hi molt. També el tema de l'habitatge segueix sent un gran problema, segueix sent un gran problema que no estem sent capaços d'afrontar.

D'altra banda, també ens ha xocat bastant que ens hagi comentat que, tot i que el 27 per cent de la joventut sigui nouvinguda, fet que ha ajudat a rejuvenir molt la nostra població, el que constatem és que hi ha una clara manca de polítiques de família o almenys de polítiques de natalitat que siguin efectives. Perquè tots sabem que els joves s'emancipen molt més tard i seria molt interessant treballar en aquest àmbit, perquè, si no, ens estem hipotecant el futur.

També una cosa que ens obsessiona sanament: els joves emprenedors. L'emprenedoria jove només troba traves, només troba problemes; no pot ser que una enquesta molt recent..., un estudi molt recent de la Fundació Ber-

telsmann digués que un 40 per cent dels joves catalans volguessin ser funcionaris. De funcionaris sempre n'hi haurà d'haver, sempre hi hauran d'haver funcionaris, s'ha de treballar per una bona funció pública, professionalitzada i de qualitat, però no pot ser que el principal motiu pel qual les persones siguin funcionàries no sigui la vocació de servei, sinó la manca de sortides que hi hagin a l'àmbit privat, perquè les institucions no ajuden, no ajuden prou, no han fet prou bé la feina perquè els somnis dels nostres joves es puguin fer realitat.

En definitiva, per la crisi que ens ha afectat, com a la resta del món occidental, cada dia nosaltres considerem que és més difícil ser jove al nostre país, i la feina d'un bon govern, la feina d'una bona política de joventut és aconseguir que aquests somnis que per desgràcia no es poden complir parin d'entroncar-se en laberints burocràtics i impediments que el que fan és minar el futur dels nostres joves. Nosaltres creiem que si els governs, actualment, la seva principal preocupació no és lluitar contra els problemes que afecten la població jove, el que estem fent, com dèiem abans, és hipotecar el nostre futur.

Per això nosaltres també demanaríem als ponents que ens expliquin..., als compareixents, perdó, quina és la seva visió i quina creuen que hauria de ser l'estratègia d'un proper govern, perquè segurament en aquesta comissió no ens tornem a veure fins a la propera legislatura, i creiem que seria bastant important i molt interessant que vostès, que n'han tingut les responsabilitats durant aquesta legislatura, poguessin donar una mica d'orientacions de futur, a part del Pla nacional de joventut, perquè creiem que en la campanya electoral, que ens vindrà molt aviat, el tema de les polítiques de joventut hauria de ser un tema primordial.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la senyora Rosa Maria Ferrer.

La Sra. Ferrer Valls

Moltes gràcies, senyora presidenta. Una breu intervenció..., després parlarà el company Javier López, només per agrair la compareixença del senyor Eugeni Villalbí i del senyor Julià Fernández. I, bé, dir que em sembla molt adient que hagin vingut a tancar aquesta nostra última comissió, perquè és una bona forma, crec jo, d'acabar..., en aquest sentit, no solament de fer balanç d'aquestes polítiques que es demanaven, sinó també una mica gairebé de balanç de la mateixa comissió.

Del que vostè ha dit..., del que ha dit el senyor Villalbí jo destacaria que em sembla important aquest augment de la població juvenil, bé, no augment, perquè ha dit que no havia augmentat, però sí quant al fet que ha augmentat amb persones nouvingudes, amb joventut que ha vingut de fora, que molta de la immigració, doncs, és gent jove, no?

A mi em sembla important, per al nostre grup, i també com vostè ha dit de la mateixa conselleria d'Acció So-

cial, que aquestes persones que vénen s'englobin dintre de totes les polítiques de joventut.

Miri, això, des del nostre punt de vista, ens sembla molt important, que no siguin coses com especials, sinó..., i encara més si es pogués fer més èmfasi en el fet que les polítiques de joventut fossin integrals per a tothom, sense fer diferències. I això ajudaria que es consideressin com a drets de ciutadania, i també això estaria molt a favor de la igualtat d'oportunitats, no? Sempre si són coses separades no crec que contribuïm massa ni a la cohesió ni a la igualtat d'oportunitats. Doncs, en primer lloc, em semblava bé..., important, fer aquesta consideració.

Després, també, de la seva exposició volia comentar que està molt en sintonia amb tot el que ha sigut aquesta comissió al llarg dels quatre anys de legislatura. Perquè els nostres objectius en aquesta comissió van ser, sobretot, tractar els temes que afectaven l'emancipació dels joves. I ens vam fixar tant en les compareixences, no solament o quan venia algun representant com vostès, del Govern, sinó les compareixences dels altres representants també del Govern, però, vull dir, d'altres conselleries, com de la societat civil, els grups de joves i tal..., enfocàvem els temes sempre de cara a l'emancipació, que els joves, els que vulguin, es puguin emancipar. Sembla que segueix havent-hi problema, atès que vostè diu que realment hi ha dificultats per a aquesta emancipació.

Els temes que vam tractar més també aquí, a la comissió, van ser els d'habitatge i els de formació, i també sobretot els laborals, no?, de buscar un lloc, una feina, que és la forma, a través del treball, millor per a l'emancipació. Llavors veiem que vostès han treballat en aquest tema, però d'alguna forma també és un tema que encara queda pendent i en el qual vostès enfoquen les pròximes accions. Això em sembla important, perquè si nosaltres, des de la comissió, hem donat importància a aquest tema, no perquè consideréssim que ja s'hagués acabat, tot i que s'ha treballat en aquest Govern, des d'aquesta comissió..., del Govern, des d'aquesta conselleria i d'altres, s'ha treballat molt perquè això pogués anar endavant, però realment l'emancipació dels joves encara falta, encara veiem que hi han aquestes dificultats. Per tant, em sembla molt encertat.

I felicitar-los, també, perquè en aquesta xarxa d'oficines vostès han dit que donaven prioritat a tots els temes laborals i als temes d'habitatge. Per tant, veiem que anem en sintonia. I volia dir això perquè em semblava també que era una forma com de donar sentit..., també de reflexionar sobre aquests quatre anys de comissió.

I voldria dir-los també que una de les altres coses que jo recordo de les primeres compareixences que vostès van fer..., que deien: «I què passa, no?, amb el Projecte de Llei de polítiques de joventut? Podrà ser en aquesta legislatura, no?» Semblava que hi havia veus pessimistes que realment..., bé, i de vegades també pessimistes o de com anava avançant al dia a dia, que això semblava difícil que pogués arribar en aquesta legislatura. Sembla, si no hi ha algun entrebanc d'última hora, que no solament demà es podrà aprovar, com vostès deien, el dictamen a la comissió, sinó que en el proper Ple, de la

pròxima setmana, doncs es podrà aprovar ja en el Ple del Parlament, que és quan seria efectiva la llei, no? No solament que s'aprovi demà el dictamen, sinó que falta el Ple de la setmana que ve i, doncs, ens semblaria que seria també una bona forma d'acabar aquesta legislatura amb aquesta llei aprovada i amb aquest projecte de llei que seria llei aprovada, que, com vostè ha dit també, fa temps que ja no solament d'aquesta legislatura, sinó que ja ve d'abans que s'hi estigui treballant i, doncs, no havíem pogut aconseguir que passés per un ple.

Per tant, jo crec que ens hem de felicitar per aquest treball fet, pel que queda pendent, però amb molta visió i amb una estratègia, i deixem..., abans deia el company que m'ha precedit que donés pistes per als pròxims governs; jo no sé si això vostès ho diran o no, però sí que em sembla que, siguin quins siguin els pròxims governs, deixem un bon camí, doncs, i una bona estratègia, molt plantejada i amb moltes eines per seguir endavant.

Res més, deixaria que parlés el meu company.

També, donar les gràcies per les dades que ha donat el senyor Julià Fernández, que ben segur que, pel que he explicat, s'ha treballat força, i que podré, amb les dades que ens ha presentat per escrit, mirar-les més detingudament. Moltes gràcies.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Té la paraula el senyor Javi López.

El primer secretari de la Joventut Socialista de Catalunya (Sr. Javier López Fernández)

Gràcies, presidenta. Companys i diputats, avui ens trobem aquí per fer una petita valoració del que han estat quatre anys de feina de la Secretaria de Joventut, i, en primer lloc, com s'ha comentat ara, també, agrair la idoneïtat d'aquest espai per parlar de tot el que ha passat. I jo crec que els canvis sociològics, els canvis dins de les polítiques públiques, els canvis dins de les prioritats de les polítiques públiques en matèria de joventut i de les estructures socials pròpies del nostre país han estat força grans durant aquests quatre anys, i crec que parar un moment per poder mirar enrere i veure el que ens ha passat, el que ens està passant i les mesures que hem tirat cap endavant, com a mínim, diguem-ne, és de justícia.

En primer lloc s'ha parlat, jo crec que amb molt d'interès, sobre els canvis, sobre quin tipus de joves tenim, perquè és el primer que s'ha de pensar, no?, i l'enorme impacte de la immigració dins de l'estructura social juvenil del nostre país, el percentatge que té la joventut en el nostre país i les noves formes de relació que s'han de tenir en compte a l'hora de l'elaboració de les polítiques públiques.

També s'ha parlat de la centralitat que juga l'emancipació juvenil dins de les nostres polítiques públiques; jo crec que amb encert durant la darrera dècada hem aconseguit, des de les forces polítiques, des del món civil, des de diferents espais trobar un consens sobre

quina era la prioritat que s'havia de fer en matèria de joventut, no?, i al voltant de l'emancipació i tot un discurs al voltant de tot el que era. Jo crec que la màxima expressió d'això és que l'emancipació juvenil surt com un dels objectius en l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i des d'aquí s'ha explicat bona part de les polítiques públiques que s'han tirat endavant, no?, jo crec que amb encert.

Jo..., parlar sobre dues eines institucionals de les quals ens dotarem durant aquests quatre anys, d'enorme rellevància; primer, la llei de joventut, que tots esperem que s'aprovi la setmana vinent. Cal recordar que és la darrera competència exclusiva de la Generalitat sense una llei que la reguli. I això és mostra de la necessitat de construir una carcassa institucional que permeti regular el desenvolupament de les polítiques de joventut en el nostre país i els seus professionals, diguem-ne, i una sèrie d'eines institucionals que eren necessàries. Jo crec que és un gran avenç.

I, després, el gran treball que ha portat darrere el Pla de joventut de Catalunya per a la propera dècada, no? Max Weber va dir una vegada que la política és la gestió del futur, i, malauradament, la política en moltes ocasions gestiona l'ara, molt el present, i de vegades la immediata. Així que tenir espais per poder parlar i planificar des de la serenitat i la tranquil·litat, amb mecanismes de participació i dibuixar quines seran les polítiques de joventut per a la propera dècada jo crec que ha estat un gran encert.

Ha estat un procés –jo crec que tots ho sabem, no?– altament complex, amb enormes mecanismes de participació que teníem, diguem-ne, la por que poguessin desdibuixar els missatges que s'enviaven des d'espais molt diferents i de formes molt diferents, no?: però aquests mecanismes de participació hauran de tenir la riquesa i hauran d'expressar la pluralitat de quines són les nostres voluntats, les nostres esperances i, sobretot, quines són les coses que haurem d'afrontar durant la propera dècada.

També s'ha fet esment de la Xarxa Nacional d'Emancipació Juvenil i, especialment jo crec, d'una qüestió que cal destacar: l'obertura de nous mecanismes de cooperació institucional i de cooperació amb el món local, que creiem que són enormement rellevants en matèria de joventut, i també les fórmules que hem de trobar per tenir mecanismes i finestres per als joves del nostre país amb els quals se sentin identificats, se sentin còmodes, que abordin els seus problemes i, a la vegada, intentar treballar perquè aquestes noves finestres no signifiquin, diguem-ne, duplictat de finestres, sinó que abordin coses noves i d'una forma diferent, que jo crec que és el que s'haurà de fer, i s'haurà d'intentar avaluar com funcionen aquests nous espais i intentar treballar i cooperar amb el món local per poder desenvolupar-ne de nous.

També, una de les altres grans eines de les quals ens hem dotat ha estat l'Acord de mesures per a l'ocupació juvenil, al qual vull fer referència i especial referència durant la meva intervenció.

Ja he dit que han canviat molt les coses durant els darrers quatre anys, i és ben cert que han canviat molt les

coses. Fa tres, quatre anys, cinc anys, dèiem tots, les forces polítiques, les entitats juvenils, els joves del nostre país, les principals reivindicacions anaven caient sobre la demanda d'habitatge i el problema que teníem amb l'habitatge, i novament l'ocupació i el tipus d'ocupació i l'accés al mercat laboral tornen a jugar un paper central sobre el nostre discurs i el nostre esforç des de les administracions, no? I reflex d'aquesta nova realitat jo crec que és l'Acord per a l'ocupació juvenil, que permet, amb una sèrie d'objectius determinats, amb una sèrie de mesures determinades, diguem-ne, seixanta-cinc mesures determinades, amb un pressupost determinat, desenvolupar objectius concrets, i no només el fons, sinó jo crec que la forma ha estat una gran forma de com prendre les decisions. Especialment en un moment de crisi econòmica la concertació social és un espai important, no? A més, no només parlar-ne amb els sindicats, la patronal, amb les seccions juvenils, sinó també parlar-ne amb el Consell Nacional de la Joventut, que crec que és molt rellevant.

Jo ja acabaré la meva intervenció, l'únic que voldria dir és que en aquest món, com tot, la política gestiona necessitats il·limitades i recursos limitats, i jo crec que és com ho intenta fer la secretaria i és com ho fa, i fer èmfasi que la crisi econòmica afecta amb duresa la joventut i haurà de ser una de les prioritats del Govern, que ha estat i haurà de continuar sent una prioritat de les institucions.

La presidenta

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Pere Aragonès.

El Sr. Aragonès i Garcia

Gràcies, senyora presidenta. En primer lloc, agrair al secretari de Joventut i al director general de l'agència la seva compareixença; també, agrair la presència de l'equip, tant de la secretaria com de l'Agència Catalana de Joventut. Jo, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, els vull felicitar per la feina feta. L'objectiu de totes les persones que estan en un lloc de responsabilitat és deixar-ho millor del que s'ho han trobat i, realment, doncs, vostès ho han deixat molt millor del que s'ho han trobat i, si ho veiem amb una perspectiva de set anys del primer govern d'esquerres des del 1939, realment aquest projecte ho ha deixat molt millor del que s'ho havia trobat.

Faré la meva intervenció, diguem-ne, en dues parts, una més destacant els aspectes de l'agència i els altres més referits a la valoració més global d'aquesta legislatura en matèria de joventut.

Pel que fa a l'agència, m'agradaria destacar alguns dels resultats que s'han posat damunt de la taula avui, no? L'agència fa tota una sèrie d'activitats que són els programes de joventut, que, evidentment, és una manera de fer política pública, però també fa unes altres activitats que són activitats de caràcter mercantil; és a dir que ja hi han en el mercat alguns productes que s'ofereixen, i l'agència n'ofereix, doncs, uns altres com a complement d'allò que el mercat no cobreix, tant de sectors

socials com de productes concrets; per tant, entenem que aquí hi han els albergs, aquí hi ha el carnet jove, hi ha diferents programes, com el «Vacances en família», i creiem que aquests resultats són molt positius. En un moment de crisi econòmica, en què el producte interior brut de Catalunya baixa un 3 per cent, en què hi ha una caiguda del consum, que les pernoctacions es redueixin al voltant d'un 1 per cent creiem que és un èxit. Segur que si això no fos la Comissió de Joventut, sinó que fos la comissió en la qual comparegués el sector turístic, els agradaria molt poder parlar d'aquestes xifres, per tant, felicitats per la feina feta.

En segon lloc, també hi ha una evolució molt favorable del «Vacances en família», que ha tingut un increment molt important. I això vol dir també que el Govern de la Generalitat està atent també a les noves necessitats, en aquest cas, doncs, de les famílies, aprofitant la xarxa d'albergs, un increment també dels usuaris del carnet jove.

Respecte als programes, s'han cobert molt bé els àmbits de formació, de treball, en especial també destaquen les qüestions d'emprenedoria, també aspectes que a vegades havien estat una mica descuidats, com les qüestions de salut, de sexualitat, i s'ha gestionat amb alguns programes tot l'àmbit d'interculturalitat, la diversitat existent al nostre país. Per tant, nosaltres creiem que, en l'àmbit operatiu, la valoració de l'any 2009 de l'agència no pot ser cap altra que excel·lent.

Referit a l'avaluació del global d'aquesta legislatura, del que s'ha fet des de la Secretaria de Joventut. Nosaltres creiem que l'aposta de centrar-se en l'emancipació s'ha demostrat absolutament encertada i, abans, en una altra intervenció es parlava dels resultats. Doncs els resultats estan a la vista, no?: 2003, 10 borses joves d'habitatge; 2009, 61 –s'han multiplicat per 6. El 2003 ja estàvem en plena bombolla immobiliària i el 2009 ja no hi estem, però, malgrat tot, se segueix apostant per les polítiques d'habitatge.

L'Acord de mesures per a l'ocupació juvenil. Jo crec que això demostra que en la famosa transversalitat, que és un dels mantres que circulen en el sector de les polítiques de joventut, doncs no és tan important l'on, sinó el què i, tenint una Secretaria de Joventut a Presidència es va fer un acord d'ocupació juvenil que tenia una dotació de 300.000 euros, tenint una Secretaria de Joventut al Departament d'Acció Social i treballant la transversalitat amb la resta de departaments, un acord de mesures d'ocupació juvenil de 200 milions d'euros. Per tant, crec que a la vista estan els resultats, que l'important en transversalitat no és tant l'on, sinó el què, i crec que el què està bastant relacionat amb el qui.

I també una altra de les qüestions importants que en aquests anys s'han fet ha estat el suport al territori, perquè nosaltres creiem que un dels principis del catalanisme polític, que és el de tenir tot el país al cap, s'ha estat aplicant des d'aquest Govern. S'ha multiplicat per cinc el suport als ajuntaments i als consells comarcals; tots els consells comarcals tenen un conveni amb la Secretaria de Joventut. De 222 plans locals de joventut el 2003 a 619 el 2009. Per tant, les xifres parlen per si mateixes i aquests són els resultats que cal avaluar, que

cal avaluar sobre la unitat de govern que avui estem avaluant, que és la Secretaria de Joventut.

Evidentment, la situació de crisi econòmica comporta moltes més dificultats. Evidentment, el 40 per cent d'atur juvenil..., que, de fet, és una xifra inexacta, perquè es refereix als joves de setze a vint-i-cinc anys; si agafem de setze a vint-i-nou, la xifra baixa fins al 32 per cent, però, malgrat tot, prenem per bona la del 40 per cent, òbviament, no només no és responsabilitat d'aquesta secretaria, ni tan sols del Govern de la Generalitat. Aspectes com les beques..., evidentment, en el traspàs de beques, qui està a la Comissió Mixta de Traspàs no és el secretari de Joventut, en tot cas, també hi ha una altra part, que és el Govern de l'Estat, que en alguns aspectes, doncs, ha estat molt hostil, des del carnet jove fins a fer competència deslleial, pràcticament, amb la renda bàsica d'emancipació, i que no ha cedit. Evidentment, si tots haguéssim fet pressió, probablement hauria estat més fàcil. Avui, per exemple, s'ha aprovat el sostre de despesa dels pressupostos del 2010 del Govern espanyol, i el grup parlamentari a Madrid d'alguns dels grups que en aquesta comissió han manifestat la seva oposició al fet que no s'hagin traspasat les beques amb la seva abstenció han permès que tirés endavant. Per tant, en tot cas, creiem que cal situar cada cosa al seu lloc, no?

Respecte a altres temes, doncs, de què s'han parlat, nosaltres creiem que cal valorar molt positivament que la taxa d'emancipació juvenil més alta de la història de Catalunya, de la història recent, de la qual tenim dades, de la qual tenim indicadors i, per tant, que podem avaluar s'hagi produït en aquesta darrera legislatura. Evidentment el moment de crisi econòmica, a partir del 2009, doncs posa més dificultats a mantenir aquesta taxa d'emancipació, però demostra que l'aposta ha estat encertada, que la feina no ha estat, segurament, només..., i el mèrit no és només de la Secretaria de Joventut, això és clar, és mèrit també de la resta del Govern, que també hi ha estat treballant i, òbviament, d'una conjuntura econòmica que ho va permetre, no? Però, en tot cas, creiem que cal valorar-ho molt positivament.

Hi han altres aspectes que, evidentment, caldria situar; algunes traves, per exemple, amb les quals es troben els joves emprenedors en tràmits. Creiem que és absolutament legítim i és un deure de tots demanar aquesta supressió de tràmits, però sorprèn, per exemple, que una llei que pot ser que s'aprovi al proper Ple, que permetrà que tres-cents tràmits es puguin fer de manera virtual i, per tant, permeti als emprenedors... –sobretot als emprenedors joves, que fan servir les tecnologies de la informació i la comunicació molt més que no pas les altres franges d'edat–, de tres-cents tràmits, que és la llei d'ús de mitjans electrònics al sector públic de Catalunya, hagi comptat, malauradament, amb el boicot del principal grup de l'oposició. Per tant, creiem que tot s'ha de posar en el context, perquè aquesta és la raó mateixa de la transversalitat; també és polítiques de joventut posicionar-se d'una manera o altra en aquests aspectes d'emprenedoria.

Per tant, nosaltres fem, en resum, una valoració global molt positiva de la feina que han fet des de la Secreta-

ria de Joventut. Sabem que no ha estat un treball fàcil, sabem que moltes vegades la importància d'una unitat de govern en un govern es mesura pel pressupost. Aquí hi ha hagut, doncs, un pressupost important, que ha anat creixent, que evidentment és un pressupost modest, però s'ha tingut capacitat d'intervenció en els altres departaments, s'ha tingut capacitat de treballar conjuntament amb la resta del Govern, i creiem que això, doncs, és la transversalitat que moltes vegades es reclama des dels qui estem interessats en les polítiques de joventut.

Per tant, creiem que les xifres que avui s'han posat sobre la taula avalen, doncs, que aquesta legislatura hagi estat exitosa en polítiques de joventut i que la millor recepta per a la propera legislatura i el millor consell –que ja sé que se'ls ha demanat a vostès, però em permetran que en pugui donar un– és continuar fent la feina així de bé, com s'ha fet fins ara, i, evidentment, continuar-la fent, atenent les noves realitats que es trobaran les persones que hagin de continuar les polítiques de joventut al capdavant del Govern de la Generalitat.

Res més.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el senyor Rafa López.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyora presidenta. Dono les gràcies i la benvinguda al senyor Eugeni Villalbí i Godes i al senyor Julià Fernández i Olivares. No sabia que es deia Olivares, vostè, de segon. Li volia fer la broma que la seva família té una gran tradició històrica amb Catalunya, però no la hi faré... (*Veus de fons.*) Re, home..., cadascú som fills del nostre pare i la nostra mare. Bé, primer agrair que ens parlin..., agrair, senyor president i senyor director general, que ens parlin del que han fet.

Vostè sap que aquest portaveu sempre ha estat molt crític amb els discursos molt amplis, molt amplis a nivell retòric però moltes vegades buits de contingut. I és una crítica, sí –és una crítica–; som aquí per fer això. I moltes vegades la crítica que li fèiem és que en aquests discursos retòrics molt amplis veiem molt poca obra de govern. És a dir, sempre ens venien a explicar què farien i poques vegades venien a explicar-nos què havien fet. Per això jo li agraeixo que, per primer cop, hàgim parlat i hàgim fet una intervenció en què vostès ens han comentat el que han fet.

Segon, li agraeixo també al president de l'agència, el senyor Villalbí, que ens doni la raó almenys en una cosa. Vostè ha dit..., diu: «Al principi de la legislatura, les polítiques de joventut eren dels municipis.» Parlava de la motxilla i ens deia: «La motxilla de les polítiques de joventut era dels municipis.» Jo li agraeixo que comparteixi la crítica amb nosaltres que la passada legislatura en polítiques de joventut va ser una legislatura perduda –és cert, una legislatura perduda. Segurament vostè no hi coincidirà, que nosaltres considerem que aquesta legislatura –aquesta– també ha estat perduda; però, vaja..., això, no sóc tan optimista per considerar

que vostè i jo arribem a un acord en això, però la passada legislatura va ser una legislatura perduda per a les polítiques de joventut, i té molta importància, és a dir, quan parlo i quan dic «això té molta importància», i ara veurem per què.

Tercer aspecte que nosaltres veiem..., home, el portaveu d'Esquerra Republicana, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, doncs fa el seu paper, molt ben fet, però jo no hi puc estar d'acord. És a dir, vostè ens ha demostrat que teníem raó quan nosaltres dèiem que, en passar Joventut de Presidència a Acció Social, perdríem el lideratge i la interdepartamentalitat. Perquè vostès han vingut a parlar de les polítiques de joventut que han fet des de la Secretaria de Joventut, però la pregunta que un es fa és: «I les polítiques de joventut que es fan des d'altres departaments de la Generalitat?» Vostè no ens ha parlat, per exemple, de l'educació. I li vull recordar que, quan vostè va venir aquí a parlar en la primera intervenció que va fer en aquesta legislatura, vostè ens parlava que un dels factors fonamentals havia de ser la qualitat educativa per assolir aquesta emancipació de què vostè ens parla –emancipació de què ens parla–, i després veurem que no ens donen cap tipus de dada.

Vostè no ens parla, per exemple, de l'atur juvenil. És sorprenent que, en la situació actual, ens vingui el secretari general de Joventut de la Generalitat de Catalunya i no ens digui ni una paraula, senyor Villalbí –ni una paraula–, de quin és el percentatge d'atur juvenil que tenim a casa nostra. Això sí, quan vostè va venir el primer dia ens va parlar que el gran objectiu del departament, el gran objectiu d'aquest Govern era reduir la temporalitat. Doncs ara l'han reduïda totalment: temporalitat zero, perquè no hi han contractes amb la joventut. Jo no dic que això sigui culpa de vostè, però jo, com vostè entendrà, o qualsevol d'aquests joves a qui abans el representant socialista deia que volia que se'ls obrissin moltes finestres, eh?, doncs, qualsevol d'aquests joves que actualment estan en atur i escolten aquesta intervenció jo crec que no s'hi senten reflectits.

O quan vostè ens parla de l'accés a l'habitatge, que ens parlava d'aquests 50,7 anys que necessitàvem per accedir a un habitatge digne, doncs, tampoc veiem quines són les polítiques d'habitatge que ha fet aquest Govern, més enllà... Escolti, a nosaltres que hagin augmentat les borses d'habitatge ens sembla fantàstic, perfecte, la seva feina l'ha fet, però vostè, i li ho vull recordar, vostè i la consellera del seu departament són els que lideren la política d'habitatge jove i vostè no ens parla, per exemple, de quin és el resultat, la implementació, els objectius assolits en, per exemple, habitatge de lloguer per a joves, a què es va comprometre la senyora Trilla abans de dir que estaven paralitzats. Recordem que, em sembla que fa un any, la senyora Trilla va ser famosa, doncs, als mitjans de comunicació perquè ens deia que els plans d'habitatge del Govern de la Generalitat estaven aturats, és a dir, no obrim ni finestres ni portes perquè simplement no hi ha habitatge.

Això és el que nosaltres esperàvem escoltar avui i això és el que afecta, realment, l'emancipació dels joves, més enllà de les polítiques, que ara ens hi referirem, concretes que fa la secretaria o l'agència. És a dir, líder,

lideratge, i vostè és el líder de les polítiques de joventut de tot el Govern, o ho hauria de ser, és a dir, no li estic tirant cap floreta, ho hauria de ser. I, excessivament..., ja sap vostè que nosaltres ho hem criticat: no ja hem perdut el lideratge, no és excessivament departamental, sinó, a més, i li ho torno a dir, nosaltres hem vist que ha estat excessivament partidista durant aquesta legislatura. I no li vull treure, doncs, aquest passat; fins i tot s'ha produït una cosa insòlita, que els representants de la Joventut Socialista de Catalunya, doncs, socis seus en el Govern, van demanar la seva pròpia dimissió, cosa que em sembla que l'oposició no hem demanat. Fixi's, quina cosa, eh?, l'oposició no l'hem demanada i en el seu propi Govern sí que la hi han demanada. Són uns apunts per veure on estem.

Ara, jo considero..., vostè ens parla d'indicadors, vostè ens parla de polítiques i s'oblida de parlar d'impactes. I abans el representant d'Esquerra Republicana ens deia que eren, doncs, les polítiques que s'havien portat, les millors des del 39; bàsicament ens han vingut a dir que avui els joves estan millor que l'any 39. Bé, segurament, perquè l'any 39 va ser un any complicat per a tothom.

Però, escolti'm, avui –avui– podem dir que avui un jove de l'any 2010 està millor que un jove de l'any 2007? Si és això el que estem debatent avui! No estem parlant només de polítiques de joventut, estem parlant dels joves reals, dels que estan fora d'aquesta cambra. Estan millor? Perquè fixi's en les dades que ens dona. Vostè ens parla –i, fantàstic, eh?, que ho faci– de 6.000 xerrades en diferents tallers d'ocupació, 500 emprenedors, 6.013 joves que van a les oficines joves de treball –no han parlat de les OTG, que em sembla que és un tema important parlar de les OTG. Home, clar, 6.013 joves, però és que hem apujat –i abans ho comentàvem– l'atur juvenil d'un 13 per cent, quan vostè va començar, a un 40 per cent actualment; aquesta és la realitat: del 13 per cent al 40 per cent.

Escolti, i vostè pot dir: «Escolti, això no és culpa meva.» Però, escolti, jo recordo el senyor Castells quan venia, quan anaven bé les coses que deia: «Aquest Govern és un govern fantàstic, perquè fixi's quines són les dades d'atur, fixi's quines són les dades d'augment del PIB.» Ara, resulta, quan van malament les coses, sembla que sigui una cosa aliena que a nosaltres, pobres de nosaltres i pobre Govern, ens ha tocat viure, i que amb una resignació cristiana o una resignació laica hem d'intentar veure com ens en sortim, com podem. Doncs no, aquesta és la realitat, senyor secretari, i com a mínim el que nosaltres demanem –el que nosaltres demanem– és que, quan es faci l'anàlisi, doncs, reconegui quina és l'anàlisi que tenim actualment, perquè, si no, qualsevol que vingui de fora sembla que «aquí no passa res», «això és fantàstic», «aquí els joves estan en la millor època de la seva vida», i resulta que la realitat és una altra de molt diferent.

I, per què ha passat tot això? Doncs, jo ja li ho he criticat d'altres vegades i li ho torno a dir, perquè aquesta Secretaria de Joventut ha estat massa lenta a resoldre els problemes dels joves catalans i catalanes.

Miri, el primer que vostè va fer va ser la reorganització administrativa, que és el que fa tot el Govern quan entra.

A casa nostra –i això no és només culpa seva, sinó que segurament és un tema cultural nostre–, quan entrem, ens passem tres o quatre anys reorganitzant la casa. Vam reorganitzar la casa, vam fer l'agència, que va ser el primer que es va fer, i ara tenim dues eines importants: el Pla nacional de joventut, que encara se l'espera, i la llei de joventut, que encara no està aprovada... (*Veus de fons.*) Encara se l'espera..., bé, encara no el tenim, no crec que hagi dit cap mentida, encara no el tenim, i si el tenim, doncs, ja m'ho explicarà, perquè aquest portaveu no l'ha vist. I la llei de polítiques de joventut, que encara... –bé, tinc diferents esborranys i tota la tasca de participació que vostès van fer, que els felicito, metodològicament els felicito–, que encara no s'ha aprovat i s'està aprovant en l'últim sospir de la legislatura, per cert, amb un gran treball i intent de consens –i això li ho reconec– del senyor relator i per part de l'oposició, però en l'últim sospir, amb dues ponències i mitja, perquè hi ha algunes ponències que són mitges ponències.

Això sí, el 9 de març d'aquest mateix any, quan encara no havia entrat, vèiem a la pàgina web de les Joventuts d'Esquerra Republicana, amb una foto seva –que, per cert, hi va sortir molt afavorit–, doncs, amb una fotografia seva –es nota que és de la casa–, amb una fotografia seva que ens deia –fixi's, quina cosa, ens ho deia–: «Tindrem llei de polítiques de joventut gràcies a les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya.» Fixi's, no «gràcies a aquest Parlament», al Parlament de Catalunya, no «gràcies a una actuació de consens entre els diferents grups», no: «Gràcies a les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya». Doncs apunteu-vos-ho, Joventut Socialista de Catalunya, apunteu-vos-ho. Escolti..., «gràcies a les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya». Home, la veritat, que em reconeixerà que aquest no és l'esperit amb què haurien d'entrar les lleis.

I, per cert, quan parlem de l'Acord per a l'ocupació juvenil, es va signar al 18 de setembre de 2009, massa tard –massa tard. Perquè, fixi's, quatre dies abans –quatre dies abans– sortia, em sembla, en un diari econòmic que l'atur juvenil a casa nostra arribaria al 37 per cent. És a dir, vostès han agafat el malalt quan ja s'estava morint i ara ens vénen a vendre-ho com la gran reanimació. Per cert, la primera mesura que han implementat en l'acord de mesures de joventut va ser, doncs, treure les escoles taller, va ser la primera mesura que vostès van implantar.

Per tant –amb això acabo–, jo crec que hem perdut la perspectiva. A vostès avui els agraeixo que hagin parlat del que han fet, però han perdut la perspectiva interdepartamental, han perdut la perspectiva de la realitat social que tenim avui en dia a Catalunya, i és que, senyor president i senyor director general, si hem de fer el balanç, és que avui, 2010, els joves estan molt pitjor que estaven quan vostès van entrar.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies. Ara, per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la senyora Janet Sanz.

La coordinadora nacional de Joves d'Esquerra Verda - Joves amb Iniciativa (Sra. Janet Sanz Cid)

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies, senyor Villalbí, senyor Fernández, per la seva compareixença i per venir a compartir amb nosaltres aquest balanç d'actuacions i de feina executada i endegada en aquests darrers quatre anys. En primer lloc, jo volia felicitar-vos per tota aquesta feina endegada i executada, com deia, en tots aquests eixos que ara ens explicàveu, però en especial sí que volia posar algunes qüestions de manifest.

En primer lloc, tota la feina que s'ha fet conjuntament amb el Consell Nacional de la Joventut, espai de trobada de totes les organitzacions i associacions juvenils del país, perquè la major part de les reivindicacions que han sortit d'aquest espai han estat incorporades tant en l'avaluació com en l'elaboració del nou pla, i, per tant, jo crec que és una cosa de la qual ens hem de felicitar, no?, i sobretot a la Secretaria de Joventut per aquesta feina.

I, en segon lloc, també perquè compartim una de les afirmacions que el senyor Villalbí feia, que en un context social i econòmic marcat per la crisi, en què el jovent és un dels col·lectius més colpejats i que realment està patint una situació molt complicada, ara mateix no podem estalviar en polítiques de joventut, no?, i això per nosaltres és una cosa molt important. I jo crec que en polítiques de joventut és molt bo endegar polítiques compartides, amb participació, amb plans a llarg termini i amb compromisos compartits, però és molt important que aquests compromisos es compleixin.

I, amb relació a això, volia parlar de l'Acord de mesures. Jo crec que l'Acord de mesures és un instrument molt important per revertir contra aquesta situació i per revertir contra la situació d'atur i precarietat que el jovent té, però crec que també és important, no?, que anem fent una petita valoració de com s'està impulsant i com s'està desenvolupant aquest acord i, sobretot, quin impacte té a nivell local. I també m'agradaria que el secretari pogués compartir amb nosaltres aquesta valoració.

I també volia preguntar-li, amb relació a tota la situació del mercat laboral dels joves, si s'ha impulsat alguna acció més, en concret, també a nivell local amb el Departament de Treball o si s'ha fet algun tipus de col·laboració amb els ens locals i el departament a nivell municipal.

Però també, pel que fa a la situació municipal, s'ha explicat la distribució de les oficines d'emancipació juvenil, i també m'agradaria que ens expliquéssiu més detalladament quins són els recursos de què disposen aquestes oficines per executar totes les polítiques o per poder resoldre les situacions i fer front a les diverses situacions en què es troben els joves en el territori.

I, finalment, també preguntar-li, amb relació al desplegament d'aquestes oficines, si no es preveu la creació de cap oficina nova a l'àrea metropolitana, en concret en territoris com, per exemple, el Baix Llobregat o el Barcelonès, no?, que són territoris que tenen una concentració de joves molt elevada. I ja està.

Moltes gràcies, i felicitar-vos de nou per tota la feina.

La presidenta

Bé. Moltes gràcies. Doncs s'ha acabat el torn d'intervencions dels grups parlamentaris, i, com que no hi ha més membres especialistes, els donaria la paraula per al torn de rèplica.

El president de l'Agència Catalana de la Joventut

Començaré, en tot cas, per l'última intervenció, atès que també hi ha hagut alguna desaparició... –no sé si és una baixa puntual o permanent–, per tant, entrariem per aquí.

Pel que fa referència a alguns programes en l'àmbit d'ocupació, ressaltar que amb el Departament de Treball s'ha desenvolupat tota una actuació de plans d'ocupació per fomentar la inserció de joves en l'àmbit laboral i que tots aquests plans d'ocupació es canalitzen i es treballen a través dels ajuntaments. Per tant, hi ha un desplegament d'un augment important de plans d'ocupació a nivell del treball, i coordinadament també amb els ajuntaments, en què, fruit d'alguns dels acords de govern, de què abans es parlava, en l'àmbit de les escoles taller van haver-hi diversos acords de reformulació de les escoles taller i d'impuls d'aquest programa.

Per una altra banda, la Xarxa Nacional d'Emancipació Juvenil..., ressaltar que aporta, per part de la secretaria, a part de temes d'imatge i temes estètics per garantir un criteri de xarxa i de funcionament –que possiblement és la part més visual però que a la pràctica ha de tenir una part de funcionament intern en format de xarxa–, aportem recursos tècnics. És a dir, el que podem aportar..., i l'exemple més clar, segurament, seria en l'àmbit de l'emprenedoria; estem pendants de signar un acord que doni cobertura a tota la xarxa de foment de l'emprenedoria en l'àmbit juvenil, de recursos, de realització de plans d'empresa, d'acompanyament d'aquests plans d'empresa, de fer una espècie de mentoria, de *mentoring*, d'acompanyament d'aquests joves per tal que l'índex de mortalitat de noves microempreses, podria ser, es redueixi. Doncs seria un recurs que la secretaria convenia amb un tercer sector i que s'aporta a la xarxa com a recurs tècnic i recurs de servei de cara als joves.

Després, hi haurien recursos humans, que en la majoria dels casos el que intentem fer és posar les borses d'habitatge jove existents de l'oficina local d'habitatge del municipi o la comarca en coordinació amb aquesta oficina jove, per tant, no és necessari, generalment, aportar noves persones en l'àmbit de serveis d'habitatge, però sí en els serveis d'ocupació. En molts casos els serveis d'ocupació són inexistents, i, per tant, el que fa la secretaria és aportar els recursos econòmics per tal que, a través d'una entitat tercera, no hagi de contractar o augmentar capítol I, ni l'ajuntament, ni el consell comarcal ni la mateixa secretaria. Per exemple, el format que tenim de funcionament d'oficina jove a la mateixa secretaria per part d'Avalot, de Joves de la UGT, o altres formats, en el cas del que s'obrirà a Mataró –i amb això ja contesto a una altra part de la seva pregunta–, s'intenta treballar, ja que l'Ajuntament de Mataró o el consell comarcal –no ho recordo ara, diria que és el consell comarcal– té un acord, doncs, amb CCOO; el que es miraria és que es pogués ampliar això i posar

Acció Jove o que pogués ser CCOO qui pogués assumir el servei a la demarcació. Indirectament, per tant, el que es pretén també és que el teixit associatiu, no?, en l'àmbit juvenil es pugui reforçar amb un espai de formació adequada i prestació d'uns serveis, entenent que això és una qüestió que les entitats juvenils ja estan fent en alguns àmbits i formen part de les seves línies.

A nivell econòmic i, per tant, dels recursos, per fer-nos idea del que aportem d'una manera permanent, no puntual, no subvencions anuals, el funcionament d'aquestes deu oficines obertes l'any 2009 comporta un finançament per part de la Secretaria de Joventut de 665.000 euros. Per tant, això era important, doncs, que tingués una visió en un àmbit legal, una regulació per garantir el funcionament d'estes oficines com a xarxa.

Quant a l'obertura a l'àrea metropolitana, recordar que s'ha obert a Granollers –Vallès Oriental– una de les oficines, que està prevista l'obertura durant aquest any a Mataró, en l'àmbit de tota la cobertura comarcal –diria fins i tot que ja hi ha l'acord amb el conveni i està en procés de tramitació–, i es va obrir l'any anterior a la comarca del Garraf, a Vilanova i la Geltrú. Són les tres oficines que hi han a l'àrea metropolitana. Hi han serveis existents i similars a l'Hospital de Llobregat i Badalona, amb els quals s'està fent un treball, a dia d'avui, sobretot a nivell tècnic per comparar i garantir, doncs, que els serveis que nosaltres posem en funcionament coincideixin amb els seus. I caldrà veure la disponibilitat pressupostària en l'escenari pressupostari d'aquest any, que sabem que és complicat, si es pot executar dins d'aquest any o han de ser acords que es deixin signats i acordats per tal que dins del proper any, en un escenari pressupostari nou i diferent, puguem mirar-ho d'abordar, també atès que només dues oficines tenen una aportació econòmica molt més elevada que l'oficina, per dir alguna cosa, del Priorat, que seria una oficina, doncs, amb un nivell poblacional diferent i, per tant, amb una necessitat de recursos diferent i salaris d'unes persones diferents.

A nivell de la intervenció del diputat d'Esquerra Republicana, doncs sí, jo crec que el suport a l'àmbit del món local ha sigut important. Només afegir dues coses més que abans no he esmentat, que fins i tot hem arribat a recollir especificitats que tenim al país, a nivell, per exemple, de la Vall d'Aran, que va ser una de les compareixents a nivell de la llei, que hi ha un conveni específic i, sobretot, en l'àmbit de la ciutat de Barcelona.

I remarcar que hi ha hagut un canvi important, que és que l'any 2006, quan jo entrava com a secretari, l'any 2007, per tant, també –i ho dic per a aquells que, doncs, parlen d'un cert sectarisme de la Secretaria de Joventut, o partidisme–, la Regidoria, en aquells moments, de Joventut era portada per Esquerra Republicana, pel senyor Xavier Florensa; després, com saben, no va continuar i va haver-hi un canvi de partit, però això no ha fet que els acords a què la Secretaria de Joventut hagi arribat amb l'Ajuntament de Barcelona hagin minvat o s'hagin estancat, sinó que aquest any ens plantem dels 20.000 euros que rebia –aproximat, eh?, perquè eren subvencions anuals– l'any 2006 a un conveni –per cert, conveni, fora de les subvencions ordinàries– amb un reconeixement de la Carta de

Barcelona, amb un reconeixement de l'especificitat de la ciutat de Barcelona; de 20.000 euros a 100.000 euros al conveni que signarem aquest any. Per tant, per a aquells que creuen que només actuem o treballem per a alguns, doncs jo crec que no, que el nostre objectiu és la gent jove a Barcelona, a Gandesa i a la Pobla de Lillet, a tots els municipis de Catalunya.

Per tant, jo crec que sí, que el període 2003-2006 va poder fer créixer el pressupost –a diferència del diputat del Partit Popular–, es va poder fer créixer el pressupost, es va poder fer feina. Aquest any 2006-2010 no hem pogut créixer de pressupost, però sí que no hem deixat de créixer en polítiques, que jo crec que és la millor lliçó que segurament podem fer, que qui s'ha retallat, qui s'ha buidat internament ha sigut la mateixa Administració; hem deixat de fer coses menors per poder fer projectes que donin calat a les qüestions de país.

Al Partit Socialista, doncs, fer incidència en la immigració. Saben que hem fet un estudi específic sobre immigració i joventut, no només fer l'estudi, sinó que hem volgut que l'estudi es pugui desenvolupar amb coses pràctiques; per tant, ha estat un estudi enfocat, sobretot, en el món local, ja que és el món local qui ha de treballar de forma molt directa amb la gent jove i també amb la població immigrada, i s'ha volgut transformar l'estudi amb eines i recursos útils per als regidors, no només de joventut, sinó d'àrees d'immigració, i ajuntar plans d'acollida i plans locals de joventut en una única dinàmica de treball, ja que fins i tot a dia d'avui diria que no hem sabut treballar prou conjuntament, i el que hem volgut és, amb l'edició de diferents materials, doncs, aquest treball conjunt.

Pel que fa referència a la intervenció de Convergència, doncs, primer que res agraeixo el to, un to molt conciliador i també de reconeixement de la tasca feta. I, a partir d'aquí, jo només vull incidir..., perquè diria que en un moment s'ha dit que no hem parlat de..., hem tornat a parlar molt de plans; jo crec que no, que justament el que..., quan hem parlat de plans o de la llei, ho he citat molt ràpid, primer perquè la llei aquí s'ha treballat molt i, segon, perquè del Pla nacional de joventut n'hem parlat molt; l'únic que hem dit és que queda per tancar un document, justament, amb les joventuts dels partits i amb els grups parlamentaris. Jo crec que el que hem parlat és de fets, hem parlat d'acció i de feina feta.

Bé. Es pot abordar l'atur juvenil en una franja de setze a vint-i-quatre anys –es pot abordar–, i surt, llavors, aquest 44 per cent d'atur juvenil. Un servidor, quan hi havia una taxa d'atur juvenil d'un 8,8 l'any 2008 –el primer trimestre, l'enquesta de població activa del primer trimestre de l'any 2008, amb un 8,8–, l'abordàvem dels setze als vint-i-nou, que és l'àmbit de polítiques de joventut, igual com ara, l'abordem dels setze als vint-i-nou. I jo sí que he dit l'atur juvenil que hi ha al país, exactament un 29,9 per cent segons les dades de l'última enquesta de població activa que tenim, que és la del primer trimestre d'aquest any. Estem esperant, doncs, les dades de l'enquesta del segon trimestre d'aquest any. Jo sí que he dit, i els convido per si faig alguna..., coincidim territorialment en algunes conferències que vaig fer o que tinc pendent de fer, és un dels punts

que ressalto i explico: hem passat de la plena ocupació estructural del 8,8 a uns nivells d'atur alarmants, i ho dic i ho explico i per això hi ha un acord de mesures d'ocupació juvenil, i per això l'Acord de mesures per a l'ocupació juvenil se signa l'any 2009, perquè quan es comença a treballar amb els agents –i això també em sembla que ho he explicat diverses vegades i en comissió– no hi havia una taxa d'atur juvenil. I em sembla que jo crec que el treball s'ha pogut realitzar.

En el cas de les beques universitàries, doncs, té raó, sap que en aquest Parlament va ser una resolució –per cert, proposada pel seu grup parlamentari– que incloïa l'Acord de mesures per a l'ocupació juvenil, l'impuls no recordo de quina altra mesura, i entre aquestes hi havia les beques de la *renta bàsica de emancipació*, i va ser recolzada perquè creiem que qui ha d'acabar gestionant..., són les beques, però, com aquell qui diu, «dos no es casen si un no vol». És a dir, pel que sembla, en aquest país, quan el Tribunal Constitucional sentència un estatut és d'obligat compliment, quan sentència que les beques són de les comunitats autònomes..., escolta'm, aquí no passa res i l'Estat les continua absorbint per part seva, quan governava el PP i quan governava també, després, el PSOE. Per tant, en això saben que hi hem estat d'acord i que tant de bo ho poguéssim fer, perquè generaríem un reajustament d'un fet diferencial negatiu de cara als joves catalans en l'àmbit universitari.

L'àmbit d'emprenedoria també l'ha citat. Jo crec que és cert que s'hauria pogut fer més. Jo crec que l'important és ressaltar que veníem de zero, almenys en l'àmbit de la Secretaria de Joventut. No hi havia cap àrea ni línia de treball d'emprenedoria; nosaltres hem sigut els que hem incorporat per primera vegada una persona en dedicació exclusiva en l'àmbit d'emprenedoria. Hem conveniat viviers a Flix, al consorci de viviers de les comarques de Girona, a les Borges Blanques, amb la Diputació de Lleida, estem parlant per mirar d'arribar a un acord en l'àmbit dels viviers de tota la demarcació i no només d'una àrea concreta, a Aldea, a les Terres de l'Ebre, amb la Universitat Rovira i Virgili, que té una càtedra d'emprenedoria, i hem arribat a viviers de Reus i d'altres indrets de la demarcació.

Jo crec que sí que hem fet feina i, lògicament, no només parlo de la que fem nosaltres, que és petita en comparació de grans actuacions de grans departaments, amb molt més pressupost, sinó que hi ha un desplegament de suport als plans d'empresa de joves i no-joves d'un programa ambiciós que ha desplegat el Departament de Treball que es diu «Inicia», que és un desplegament territorial arreu de tot el país per ajudar a fer plans d'empresa principalment a la gent jove, o tot el programa d'innovació que desplega ACCIÓ al Departament d'Innovació, Universitats i Empresa.

Pel que fa referència al Partit Popular, primer que res, doncs, recomanar-li que vagi a buscar-se un audiòfon, perquè jo sí que he parlat d'atur juvenil. Veig que no m'ha sentit i possiblement és per això que no li agrada la meua intervenció. Jo justament avui pensava en vostè. És a dir, jo recordava l'anterior intervenció i recordava que havia quedat molt clar que em deien: «No parlava de política, no parlava de política, només parlava de grans

discursos, només parlava...» –per cert, gràcies, per això dels «grans discursos»– «i de planificació.» Doncs, bé, parlem del dia a dia, parlem del que hem fet. He parlat de dades, he parlat de l'augment de plans locals: que s'han multiplicat per tres del 2003 al 2009 i els recursos de la secretaria al món local, per sis. Jo no he dit que la legislatura passada fos llençada, jo no he dit que no es fessin coses. Jo he dit que no hi havia un desplegament competencial de polítiques de joventut per part de la Generalitat, que això vol dir que, més enllà dels microprogrammes que realitzem i més enllà dels programes i actuacions que el món local realitza, no estàvem coordinant ni liderant els processos de serveis d'emancipació dels joves. Per això la necessitat de creació d'una xarxa nacional d'emancipació juvenil i per això la incloem dins de la llei i per això despleguem i modernitzem la Xarxa Catalana d'Informació Juvenil. Escolti'm, jo crec que he dit coses diferents, i no daixò...

Hi han elements que, és cert, han canviat: alguns en positiu, altres en negatiu. Escolti'm, vostè em diu que no tenim un coneixement real de les perspectives socials, de la realitat dels joves. Li he presentat un sistema d'indicadors que se sustenta sobre cent vuit indicadors, trenta-dues enquestes oficials, segregades fins i tot per sexe i per territori i per lloc d'origen i franges d'edat. Si això no és generar un coneixement real i social de la realitat juvenil...

Jo no he dit mai que els joves d'avui estiguin fantàstics, just al contrari; m'atreviria a dir, amb tota la modèstia del món, que potser vaig ser el primer càrrec públic que vaig parlar i alertar de les dificultats que els joves passarien quan vam començar a tenir dades d'atur juvenil i de l'enquesta de joventut, el desembre del 2008. En la presentació de l'enquesta de joventut, em permetria recordar-li que durant aquella setmana se'n presentava una altra en què donaven dades molt positives, i justament va ser el secretari general de Joventut, la Secretaria General de Joventut qui va dir: «Atenció, que estem detectant un repunt d'atur juvenil; atenció, que això serà alarmant; atenció, que aquí hem de posar tots els ous a la cistella», i la clau era formació, formació i formació..., i diria que la formació és dins de l'Acord de mesures per a l'ocupació juvenil.

L'Acord de mesures per a l'ocupació juvenil vostè diu que grinyola. Home, doncs, possiblement és lògic que grinyoli: grinyola perquè el fem funcionar i perquè quan tu apliques les coses i les poses en funcionament a vegades van bé al 100 per cent, a vegades al 80 per cent, però ens anem adaptant a les realitats i anem treballant, i la comissió de seguiment, on són tots els agents, s'ha anat adaptant, doncs, a vegades amb moments de tensió, a vegades amb moments d'èxit, perquè hi han hagut solucions.

Jo no ho centraria tot en elements negatius, hi han elements positius. La temporalitat juvenil ha baixat del 2000 al 2008 quinze punts. Tot i això, un servidor sempre fa el mateix discurs, que estem al doble de la taxa de temporalitat dels adults. Per tant, no hem fet mai discursos de *happy flower*; no hem fet mai discursos de «que bé que estan els joves»; no hem fet mai discursos de «bonisme»; simplement hem posat, a través d'un coneix-

xement i una anàlisi rigorosa de la realitat juvenil, una orientació de les polítiques de joventut que el Govern fa.

Vostè parlava de falta de transversalitat. Home, que hi hagi un pacte nacional d'habitatge –d'habitatge, eh?, que el presenta el Departament de Medi Ambient i Habitatge–, en què el repte primer sigui l'habitatge jove, que el creixement dels ajuts arribi a 8.400 ajuts l'últim any, amb una inversió de més d'11.800.000 euros només per a joves, que hi hagi un pacte i un desplegament de programes d'emprenedoria en què l'objectiu és la gent jove, que hi hagi un pacte nacional d'educació –lògicament i òbviament l'objectiu, entre moltes altres coses, també és la gent jove–, escolti'm, que hi hagi un acord de mesures d'ocupació juvenil que lidera el Departament de Treball, no ho he fet tot jo això. Nosaltres el que hem aconseguit és posar el discurs sobre la taula, fer centrals les polítiques de joventut, fer centrals els problemes dels joves, però després cada departament ha fet les seves mesures.

Vostè em preguntava si els joves avui estan millor que el 2007. Doncs avui els joves estan en un context econòmic diferent. Però si vostè a través d'aquesta pregunta vol fer culpable el Govern de la situació, que els joves estan pitjor per una mala gestió, li pregunto quina taxa d'atur hi ha en les comunitats autònomes que governa el Partit Popular i ho comparem, i en quina situació estan els joves en altres llocs. Perquè, al final, si resulta que la situació dels joves és pitjor el 2010 que el 2007 per culpa de la gestió d'aquest Govern, que ha planificat a llarg temps, que ha buscat el consens amb vostès

i amb els partits de govern i que hem treballat en un pla nacional –vostè fins i tot ha dit «exemplar» en el procés de consulta– i hem treballat en una llei, que la voluntat saben que ha sigut de consens i hem intentat transaccionar tot allò que ha sigut possible, i en el pla nacional estem oberts –per cert, el tenen des del dia 2 de juliol del 2010 als seus ordinadors, és a dir, el pla hi és, però jo no l'aprovaré fins que no hi hagi un espai de consens–, doncs si hem treballat amb aquesta voluntat de consens i de treball conjunt i, per tant, l'anàlisi final és que la situació dels joves és difícil per culpa del Govern, doncs analitzem quina gestió han fet tots els governs a tot arreu i quines taxes d'atur, i veurà que la taxa d'atur juvenil, tot i ser alarmant, i no amagar-me'n –i en cap moment me n'he amagat–, mirem quines taxes d'atur juvenil hi ha en altres comunitats autònomes, per exemple, ja que la pregunta l'ha fet vostè, allí on governa el Partit Popular.

La presidenta

Moltes gràcies. Si algun grup parlamentari vol fer alguna pregunta o comentari? *(Pausa.)*

Doncs, bé, acabem la sessió. Agrair i també acomiadar el secretari de Joventut i també el director de l'agència, i agrair-los de nou la seva compareixença, i desitjar-vos a tots i totes un bon estiu.

La sessió s'aixeca a les sis de la tarda i tres minuts.